

تدوین چارچوب مفهومی پایداری اجتماعی ساکنان جامعه میزبان گردشگری*

شراره عظیمی^{۱*} - پروین پرتوی^۲

۱. دکتری شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر، تهران، ایران (نویسنده مسئول).
۲. استاد گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر، تهران، ایران.

تاریخ دریافت: ۹۸/۰۷/۱۲ تاریخ اصلاحات: ۹۸/۰۸/۰۶ تاریخ پذیرش نهایی: ۹۸/۰۸/۱۱ تاریخ انتشار: ۰۰/۰۳/۳۱

چکیده

با تبدیل جامعه به مقصد گردشگری، زندگی ساکنان تحت تأثیر قرار می‌گیرد و دستیابی به گردشگری پایدار با هدف حفظ و ارتقای ویژگی‌های جامعه میزبان اهمیت ویژه‌ای در عرصه برنامه‌ریزی و توسعه گردشگری دارد. در سال‌های اخیر، با افزایش توجه به گردشگری در سیاست‌های کشور و برنامه‌های توسعه، با روند روبه رشد گردشگری داخلی و ورود گردشگر خارجی مواجهیم. از آنجا که توسعه گردشگری پایدار در یک منطقه نیازمند توجه به ساکنین و جامعه محلی است و نادیده گرفتن این موضوع می‌تواند چالش‌هایی را در بلندمدت برای توسعه گردشگری در منطقه ایجاد کند، بنابراین خواسته‌های ساکنین جامعه میزبان و ادراکشان نسبت به این پدیده باید با دقت بیشتری توسط برنامه‌ریزان گردشگری مورد توجه قرار گیرد. پژوهش حاضر با هدف تبیین مفهوم پایداری اجتماعی ساکنان جامعه میزبان گردشگری، با استفاده از روش اسنادی و بازبینی سیستماتیک منابع، برای گردآوری داده‌ها، آراء نظریه‌پردازان مهم تأثیرگذار بر شکل‌گیری این مفهوم را مورد مطالعه عمیق قرار داده و با بهره‌گیری از رویکرد کیفی و روش فراترکیب، داده‌های پژوهش را تحلیل نموده و در پایان چارچوب مفهومی پایداری اجتماعی ساکنان جامعه میزبان گردشگری ارائه شده است. براساس یافته‌های پژوهش، نگرش ساکنان نسبت به گردشگری (در مقولات ویژگی‌های ساکنان و روابط جامعه میزبان با گردشگران) و کیفیت زندگی جامعه میزبان (در مقولات ویژگی‌های مقصد گردشگری و پیامدهای گردشگری بر جامعه میزبان) به‌عنوان عوامل مؤثر بر شکل‌گیری ادراک جامعه میزبان از توسعه گردشگری در مقصد شناسایی شده‌اند که در کنار شاخص‌های رفاه جامعه، شکوفایی فردی، مشارکت، حس تعلق، امنیت و عدالت، پایداری اجتماعی ساکنان جوامع میزبان را تحقق می‌بخشند.

واژگان کلیدی: پایداری اجتماعی، ساکنان جامعه میزبان، گردشگری، چارچوب مفهومی، فراترکیب.

* این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول با عنوان پدیدارشناسی تجربه زیسته ساکنان بافت‌های تاریخی در مواجهه با گردشگری شهری به‌منظور سنجش پایداری اجتماعی جوامع میزبان (مورد پژوهی: بافت تاریخی شهر یزد) در دانشگاه هنر تهران و راهنمایی نویسنده دوم در دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر تهران در سال ۱۳۹۹ می‌باشد.

** E_mail: sharareh_azimi@yahoo.com

۱. مقدمه

گردشگری دارای پتانسیل بالایی برای تأثیرگذاری بر زندگی ساکنان اجتماعات محلی بوده و هنگامی که یک جامعه تبدیل به مقصد گردشگری می‌شود، زندگی ساکنان آن تحت تأثیر فعالیت‌های گردشگری قرار می‌گیرد (Kim, Uysal, & Sirgy, 2012). حضور گردشگران در شهرهای میزبان دستاوردهای مثبت اقتصادی، اجتماعی و محیطی در عرصه‌های محلی و ملی برای شهر و کشور مقصد به همراه دارد و ابزاری مناسب برای توسعه جوامع کم درآمد محسوب می‌شود (Orbasli, 2000; Andereck, & Nyaupane, 2011; Aquino, Lück, & Schänzel, 2018). طی چندین دهه، منافع فزاینده اقتصادی موجب شد تا مشکلات و آسیب‌هایی که این پدیده بر ساکنان و میراث تاریخی و فرهنگی وارد می‌آورد، مورد غفلت و کم توجهی واقع شود. اما با گذشت زمان و از دهه ۱۹۸۰، یافته‌ها و گزارش‌های تحقیقی متعدد بر پیامدهای مختلف زیست‌محیطی، اجتماعی و فرهنگی نامطلوب گردشگری تأکید کردند. این جریان سبب به چالش کشیده شدن رویکردهای پیشین به گردشگری در دهه ۱۹۹۰ و شکل‌گیری مفهوم توسعه پایدار در عرصه گردشگری شد (Isaksson & Garvare, 2003).

از آنجا که رشد و توسعه گردشگری پایدار در یک منطقه نیازمند توجه ویژه به ساکنین محلی و جامعه میزبان است، از این رو خواسته‌ها و دیدگاه ایشان نسبت به گردشگران باید با دقت بیش‌تری مورد توجه قرار گیرد (Figini, Cas-tellani, & Vici, 2007, p. 2). در واقع پایداری اجتماعی به مفهوم قضاوت مثبت و رضایت‌مندی ساکنان جامعه میزبان از حضور گردشگران یکی از عوامل اساسی در کاهش رکود و حتی اصلاح ساختار و توسعه گردشگری در محیط سکونت آن‌هاست. از سوی دیگر، نارضایتی و مخالفت جامعه میزبان با توسعه گردشگری، در نهایت به توقف و گاهی نیز حذف کامل گردشگری در جامعه میزبان خواهد انجامید (Gursoy & Rutherford, 2004, p. 495). تحقق مفهوم پایداری در حوزه گردشگری با هدف حفظ و ارتقای ویژگی‌های ساکنان جامعه میزبان در ابعاد مختلف و بهره‌مندی از منافع منبعث از گردشگری همواره مورد توجه برنامه‌ریزان بوده است؛ با این حال، بررسی چگونگی بازتاب معنا و مفهوم گردشگری بر ساکنان و همچنین نحوه نگرش آن‌ها نسبت به تأثیرات این پدیده حوزه‌ای مغفول در عرصه برنامه‌ریزی و توسعه گردشگری می‌باشد. نگرش ساکنان نسبت به گردشگری، تنها بازتاب ادراک آنان از پیامدهای گردشگری نیست؛ بلکه در تعامل میان ادراک ساکنان و مجموعه عوامل تأثیرگذار بر نگرش آنان شکل می‌گیرد؛ بنابراین شناسایی این مهم مستلزم مطالعه کیفی و عمیق ساکنان جامعه میزبان است.

۲. بنیادهای نظری و پیشینه تحقیق

در این بخش به بیان تعاریف و مفاهیم کلیدی پژوهش اشاره شده که لازمه و پیش زمینه ورود به بحث اصلی می‌باشد و در ادامه نیز به منظور ایجاد پیش آگاهی نسبت به موضوع تحقیق، به مبانی نظری و مرور ادبیات تحقیق پرداخته شده تا با توجه به مساله اصلی پژوهش یعنی پایداری اجتماعی جامعه میزبان در بافت‌های گردشگری‌پذیر، برخی از زمینه‌های مربوط، گردآوری و معرفی شود.

۲-۱- جامعه میزبان گردشگری

اصطلاح جامعه میزبان (علی‌رغم فقدان تعریف دقیق و جامع)، به طور گسترده‌ای توسط متخصصان گردشگری پذیرفته شده و معمولاً در ادبیات گردشگری کاربرد دارد. براساس استدلال ماسون (۲۰۰۳) از آنجا که گردشگران همواره خوشایند نیستند، واژه‌هایی چون جامعه محلی، جامعه ساکن و جامعه مقصد نیز می‌توانند به جای واژه جامعه میزبان استفاده شوند. جامعه میزبان در واقع می‌تواند به‌عنوان یک جاذبه یا محصول گردشگری برای گردشگران عمل کند. نمایش‌های فرهنگی از جمله جشن‌ها، موسیقی، آیین‌ها، صنایع دستی و جشنواره‌ها، جاذبه‌های مهمی را برای گردشگران ایجاد می‌کنند (Boyd & Singh, 2003; Mason, 2003).

اشکال مختلف ارتباط میان میزبان و گردشگر، منافع منحصر به فردی را به ارمغان می‌آورد اما در بعضی از موارد نیز مناقشه ایجاد می‌کند. تماس گردشگر- میزبان می‌تواند انواع متفاوتی داشته باشد؛ از یک برخورد دوستانه در خیابان یا معامله‌ای تجاری در یک کافه یا جاذبه گردشگری. سه موقعیت اصلی ارتباط میان گردشگر و میزبان را شناسایی شده است (Hanrahan, 2008, p. 27):

- خرید کالا و خدمات از ساکنان

- قرارگیری گردشگران و ساکنان در مجاورت یک جاذبه گردشگری

- روبرو شدن با یکدیگر در روند تبادل اطلاعات.

تماس بین میزبان و گردشگر می‌تواند نتایج مثبت و یا منفی داشته باشد، که به سبب ادراک متقابل، پذیرش، احترام، تحمل و جذابیت حاصل می‌شود. توسعه نگرش مثبت، کاهش تعصبات قومی، کلیشه‌ها و تنش‌های نژادی، عموماً تعاملات اجتماعی میان افراد مختلف از فرهنگ‌های گوناگون را بهبود می‌بخشد. این تعامل خود می‌تواند به آموزش، غنی‌سازی و غرور فرهنگی منجر شود (Reisinger & Turner, 2003; Hanrahan, 2008).

با این حال تماس گردشگر- میزبان ممکن است سبب توسعه نگرش‌های منفی، گرایش‌ها، کلیشه‌ها، تعصبات و افزایش تنش، خصومت، سوءظن و در برخی از موارد حملات خشونت‌آمیز شود. تفاوت میان ملیت، ارزش‌ها

بنابراین جوامع میزبان ناهمگن و همچنین منافع متضاد این گروه‌ها ممکن است متنوع و پیچیده بوده و ابعاد مختلفی را دارا باشند. همچنین باید به این نکته اشاره نمود که جوامع میزبان تنها دریافت کنندگان منفعل گردشگری نیستند (Hanrahan, 2008, p. 31). در مقاصد گردشگری، ساکنان، اغلب نقش مهمی در صنعت گردشگری ایفا می‌کنند. با در نظر گرفتن مشارکت جامعه میزبان در مباحث مربوط به برنامه‌ریزی گردشگری، توجه به اصطلاح ذینفعان^۲ دارای اهمیت می‌باشد. اگر چه جامعه میزبان جزء مهم ذینفعان در برنامه‌ریزی گردشگری است، با این حال همه ذینفعان بخشی از جامعه میزبان نیستند. مورفی (۲۰۰۴) معتقد است که در بسیاری از جوامع، ساکنان می‌توانند بدون ارتباط آشکار با این صنعت، به‌طور ذاتی از سهامداران غیرمستقیم آن باشند، چراکه بسیاری از دولت‌های محلی در خدمات مربوط به گردشگری مانند پارک‌ها و نمایشگاه‌ها سرمایه‌گذاری می‌کنند. اگرچه بررسی طیف وسیعی از ذینفعان در فرآیند برنامه‌ریزی گردشگری، امری دشوار، پرهزینه و زمان‌بر است، با این حال مزایای قابل توجهی برای پایداری به همراه دارد (Mason, 2003; Murphy & Murphy, 2004; Hanrahan, 2008).

۲-۳- نگرش جامعه میزبان به گردشگری

نگرش، نوعی ارزیابی و تصور ذهنی نسبت به جنبه یا نمودی خاص از زیست‌بوم از جانب افراد و متأثر از عواملی همچون طرز تفکر، احساسات و چگونگی برخورد و مواجهه فرد می‌باشد (McDougall & Munro, 1987, p. 87). اندریوتیس و وگان معتقدند مهم‌ترین ویژگی ساکنین آن است که آنچه توسط آنان ادراک می‌شود لزوماً با واقعیت موجود هماهنگ نیست (Andriotis Voughan, 2003, p. 173)؛ در واقع ادراک آنان از واقعیت (و نه خود واقعیت)، بر روی نگرش و به تبع آن طرز رفتار ساکنین تأثیر می‌گذارد. بسیاری از محققین بر این باورند که نگرش ساکنین نسبت به گردشگری، تنها بازتاب ادراک آنان از پیامدهای گردشگری نیست، بلکه چنین نگرشی در تعامل میان ادراک ساکنین و مجموعه عوامل تأثیرگذار بر نگرش آنان شکل می‌گیرد.

در زمینه شناخت نگرش و واکنش افراد نسبت به گردشگری چندین روش مطرح شده و نظریه‌های گوناگونی به بحث در این زمینه پرداخته‌اند. از جمله چارچوب‌های تحلیلی که به معرفی و تبیین شاخص‌هایی در راستای تشریح و تحلیل رابطه میان نگرش ساکنین نسبت به گردشگری و مدل‌سازی ساختاری ادراک ساکنان از پیامدهای گردشگری می‌پردازد، نظریه مبادله اجتماعی^۵ است (Ap, 1992; Perdue, Long, & Allen, 1990; Mc Gehee & Andereck, 2004; Hsu, Chen, & Yang, 2019; Yea-ger, Boley, Woosnam, & Green, 2019). شالوده فکری نظریه مبادله اجتماعی، با استناد بر نظریه روان‌شناسی

و شکاف‌های فرهنگی، سبب تضاد ارزش‌ها و اختلافات می‌شود (Mason, 2003; Page & Dowling, 2003; Hanrahan, 2008).

۲-۲- گروه‌های ناهمگن جامعه میزبان

هنگام بحث درباره اصطلاح جامعه میزبان، فرض اولیه بر این است که نهادی همگن هستند، اما در واقع آن‌ها نیز همچون گردشگران ناهمگن می‌باشند. به گفته برخی از محققان جامعه میزبان شامل افراد و گروه‌ها با موقعیت‌ها و گرایش‌های مختلف سیاسی و نگرش‌های گوناگون به پدیده‌های اجتماعی- فرهنگی، از جمله گردشگری هستند (Reisinger & Turner, 2003; Mason, 2003; Boyd & Singh, 2003; Murphy & Murphy, 2004). به منظور مشارکت مؤثر جامعه میزبان در برنامه‌ریزی گردشگری، برنامه‌ریزان باید ماهیت ناهمگنی جامعه را درک کنند (Mason, 2003). مورفی (۲۰۰۴) جامعه میزبان را دارای سه بعد کلی عملکرد اجتماعی^۱، محدوده فضایی^۲ و شناخت بیرونی^۳ می‌داند.

الف- عملکرد اجتماعی تحت عنوان افرادی توصیف شده که برای ایجاد جایگاه خود مانند محله، با یکدیگر همکاری می‌کنند. بعد عملکرد اجتماعی، ارتباطی قوی با نقش جامعه در برنامه‌ریزی گردشگری پایدار دارد. گیل (۱۹۹۷) و مورفی (۲۰۰۴) معتقدند «شکل اجتماع و همچنین فعالیت‌های آن از طریق تمایز نحوه استفاده از فضا و فرآیندهای مختلف برحسب این‌که کدام یک از افراد و یا انواع عملکردهای اجتماعی، موفق به شکست دیگری در جریان تغییر ساختاری در وضعیت رقابتی می‌شود، تعیین می‌شود». این تعریف، اصولی از بوم‌شناختی را مورد توجه قرار می‌دهد، که تغییر را به‌عنوان نتیجه رقابت، مفهوم‌سازی می‌کند. بنابراین ساکنان باید برای منابع اساسی جامعه از جمله فضا (پارکینگ و رستوران) و امکانات (حمل و نقل عمومی و مسکن) رقابت کنند.

ب- محدوده فضایی جامعه عموماً به صورت مجزا از عملکرد اجتماعی یا شناخت بیرونی به وجود نمی‌آید. به‌طور کلی در شهرهای بزرگ‌تر، برنامه‌ریزان تلاش می‌کنند محله‌ها را به گونه‌ای که ویژگی‌های اجتماعی و پویایی یک جامعه را حفظ می‌کنند، مشخص نمایند (Murphy & Murphy, 2004). در سطح فضایی، چنین به نظر می‌رسد که جامعه نسبت به آنچه قلمرو یا محدوده آسایش آن‌ها را تهدید می‌کند، واکنش نشان می‌دهند. نکته مهم این است که چنین عملکرد فضایی از جامعه، توسط صنعت گردشگری و برنامه‌ریزان مرتبط شناخته شود (Hanrahan, 2008).

ج- بعد سوم جامعه، شناخت بیرونی است. جوامع به صورت کلی نیاز به نوعی شناخت، خارج از جامعه دارند. (Murphy & Murphy, 2004). رسانه‌ها اغلب شناخت بیرونی برای یک جامعه را فراهم می‌کنند، همچنین شناخت بیرونی می‌تواند از طریق فرآیندهای برنامه‌ریزی فراگیر به دست آید.

رفتاری و نظریه اقتصادی اصالت سودمندی بنا شده است. بنابر نظریه مذکور، روابط میان انسان‌ها براساس تعامل میان دو مفهوم هزینه و منفعت شکل می‌گیرد. بدین معنی که افراد پس از ارزیابی سود و هزینه‌های یک مبادله تصمیم به مشارکت و یا عدم مشارکت در آن مبادله می‌گیرند. بر این مبنا قضاوت ساکنین از گردشگری با توجه به مبادلات صورت گرفته و تحت تأثیر ارزیابی آن‌ها از منافع و هزینه‌هایی است که در قبال خدمات ارائه شده به گردشگران، دریافت می‌کنند (Ap, 1992, p. 670) و منافع اقتصادی ادراک شده، تأثیر مستقیمی در حمایت ساکنان از گردشگری پایدار دارد (Hsu, Chen, & Yang, 2019). در این راستا، پیامدهای گردشگری در دو بعد پیامدهای مطلوب (منفعت) و پیامدهای نامطلوب (هزینه) قابل دسته‌بندی می‌باشند (Gursoy, Jurowski, & Uysal, 2002). لذا چنانچه پیامدهای مطلوبی که ساکنین دریافت می‌کنند از نظر آنان رضایت‌بخش باشد هرچند این منافع در یک رابطه غیرمتعادل و نابرابر کسب شود، نگرش آنان به گردشگری مثبت خواهد بود و تا زمانی که ساکنین، منافع حاصل از حضور گردشگران را بیش از هزینه‌های پرداختی برآورد کنند، به مشارکت و همیاری در آن رابطه و پشتیبانی از توسعه آن تمایل نشان خواهند داد (Andereck & Vogt, 2000; Chiappaa, Romerob, & Gallarza, 2018). با استناد به نظریه مبادله اجتماعی، رویکرد طبقه‌بندی قابل طرح و پیریزی است. براساس رویکرد طبقه‌بندی، نگرش ساکنین محلی نسبت به گردشگری متأثر از میزان و نوع مشارکت، درگیری و ارتباط آنان با صنعت گردشگری می‌باشد (Cool & Moisey, 2001). بر این مبنا، در میان گروه‌ها و طبقات مختلف جامعه محلی، آن دسته از ساکنینی که به گونه‌ای به صنعت گردشگری وابسته بوده و یا منافع شخصی بیشتری را از حضور گردشگران در سطح جامعه دریافت می‌کنند، نسبت به ساکنینی که چنین احساسی از کسب سود و منفعت از جانب گردشگری ندارند، دارای نگرش مثبت‌تری نسبت به گردشگری بوده و از حضور گردشگران در محل سکونت خود بیشترین حمایت را دارند (McGehee & Andereck, 2004; Perdue, Long, & Allen, 1990). لذا پیش‌بینی می‌شود افراد پیامدهای نامطلوب حوزه گردشگری را با توجه به نوع اختلالی که این پیامدها در روند رفح نیازهای آنان ایجاد می‌کنند، مورد ارزیابی قرار می‌دهند.

نظریه دینفعان^۶ در مطالعات گردشگری جهت شناسایی دینفعان، افزایش مشارکت آن‌ها در توسعه و مدیریت گردشگری و بررسی ادراک ساکنان در مورد توسعه پایدار گردشگری استفاده شده است. چهار دینفع شناخته شده ساکنان جامعه میزبان، گردشگران، مقامات دولتی و بخش‌های خصوصی هستند. از آنجا که توسعه گردشگری می‌تواند تأثیر عمیقی بر جوامع محلی داشته و ساکنان میزبان نیز توانایی تأثیرگذاری بر موفقیت یا عدم موفقیت

توسعه گردشگری را دارند، بنابراین ساکنان میزبان مهم‌ترین عاملان دینفع هستند (Rasoolimanesh & Jaafar, 2016).

بسیاری از مطالعات، اشاره به طیف وسیعی از نگرش متمایز گروه‌های مختلف ساکنان با توجه به توسعه گردشگری دارند. به‌عنوان مثال، ناهمگونی نگرش ساکنان را از نظر جنسیت و سن، سطح تحصیلات، مشارکت در صنعت گردشگری، مدت زمان اقامت، محل تولد و سطح درآمد مشخص کرده‌اند. ناهمگونی ادراک ساکنین از تأثیرات توسعه گردشگری، حمایت و مشارکت در توسعه گردشگری را در سطوح مختلف در جوامع محلی منجر می‌شود (Rasoolimanesh, Roldán, Jaafar & Ra-mayah, 2016; Chiappaa, Romerob, & Gallarza, 2018; Zhuang, Yao, & Li, 2019).

بر اساس مدل چرخه حیات گردشگری^۷ (اکتشاف، توسعه، تثبیت، رکود، زوال یا حیات مجدد)، تأثیرات اجتماعی به‌طور عمده در مراحل تثبیت و رکود، ظهور می‌کنند. تعداد زیاد ملاقات‌کنندگان و تسهیلات فراهم شده برای آنان باعث برانگیخته شدن یا تحریک ساکنین برای مخالفت با توسعه گردشگری می‌شود؛ زیرا در شرایط ایستایی، سطوح ظرفیت برای بسیاری از متغیرها تکمیل شده یا از حد ممکن فراتر می‌رود و از اینجا به بعد مشکلات سیاسی و محیطی، اقتصادی و اجتماعی بروز می‌کنند (Kazemi, 2006, p. 3). علاوه بر این در حوزه گردشگری، به منظور تعیین شاخص‌هایی جهت ارزیابی سطح پایداری در حوزه‌های مختلف از مفهوم ظرفیت تحمل گردشگری استفاده شد. در حوزه پایداری اجتماعی، مفهوم ظرفیت تحمل اجتماعی^۸ مطرح شده است. بنابر تعریف، ظرفیت تحمل اجتماعی، یک مقصد گردشگری ظرفیت و توانایی آن مکان در جذب گردشگر می‌باشد پیش از آنکه پیامدها و تأثیرات منفی این حضور توسط ساکنین محلی آن جامعه احساس شود و آنان دیگر تمایلی به حضور گردشگران نشان ندهند. از دهه ۱۹۷۰، شاخص‌ترین و کاربردی‌ترین روش ارزیابی ظرفیت تحمل اجتماعی گردشگری سنجش نگرش ساکنین محلی نسبت به گردشگری و پیامدهای آن در سطح جامعه میزبان به شمار می‌آید (Akkawi, 2010, p. 21). هنگامی که ساکنان درک کنند که توسعه گردشگری به بهای منابع آن‌ها اتفاق افتاده و از مزایای آن بیش‌تر است، نسبت به گردشگران احساس ناخوشایندی پیدا کرده که به نوبه خود رضایت جامعه را کاهش می‌دهد (Mathew & Sreejesh, 2017).

۲-۴- تأثیرات گردشگری بر جامعه میزبان

بررسی مطالعات صورت گرفته نشان می‌دهد که نوع و میزان اثرات گردشگری در یک مقصد از عوامل متعددی متأثر می‌شود. از جمله مهم‌ترین این عوامل می‌توان به ویژگی‌های جوامع میزبان و میهمان و ماهیت فعالیت‌های گردشگری در مقصد، مدت اقامت ساکنین، تأثیرات

بالا رفتن سطح رفاه عمومی شهروندان، افزایش درآمد مراکز و واحدهای خدماتی-بازرگانی شهر و غیره است و اثرات اجتماعی آن آشنایی گردشگر با فرهنگ و پدیده‌های معنوی، هنری و بومی، معرفی و مطرح شدن فرهنگ میزبان و در نتیجه ایجاد فرصت‌های بیشتر برای توسعه و پیشرفت، تقویت باورها و اعتقادات مردم شهر نسبت به فرهنگ خود است. از مهم‌ترین آثار کلیدی گردشگری در توسعه شهری می‌توان به توسعه ساختارهای زیربنایی شهر، ایجاد توسعه و بهسازی اماکن و فضاهای تفریحی، احیا و بازسازی اماکن و ابنیه تاریخی در شهر اشاره نمود (Lotfi, 2014, p.133). بنابراین با توجه به پیچیدگی و گستردگی فعالیت‌های گردشگری، اثرات ناشی از آن نیز ابعاد به هم پیوسته بسیاری دارد که باید در مطالعه پیامدهای گردشگری به آن‌ها توجه شود. براساس گستردگی و تنوع تأثیرات توسعه گردشگری بسیاری از محققان مطالعه و بررسی این آثار را بر حسب مثبت یا منفی بودن پیامدهای گردشگری، در سه بعد اقتصادی، اجتماعی- فرهنگی و محیطی، مطابق شکل ۱ طبقه‌بندی کرده‌اند.

اشتغال‌زایی، درآمدهای اقتصادی و اثرات زیست محیطی، اشاره کرد. اثرات گردشگری را به‌طور خلاصه می‌توان حاصل فرآیند به‌طور نسبی پیچیده‌ای بین گردشگران، میزبانان و سکونتگاه‌های جامعه میزبان تعریف نمود (Kandel & Brown, 2006). این روند زمینه‌های تعامل اقتصادی، فرهنگی و زیست‌محیطی را بین میزبان، گردشگر و مکان گردشگری فراهم می‌کند. گرچه گردشگری به صورت بالقوه می‌تواند به‌عنوان یک منبع مالی جدید، با بهبود وضعیت اقتصادی مردم محلی، کاهش فقر و افزایش اشتغال‌زایی، ابزاری جهت توسعه مناطق باشد؛ اما زمانی که یک جامعه محلی به مقصدی برای گردشگری تبدیل می‌شود، کیفیت زندگی و نظام‌های ارزشی و آداب و سنن آن نیز تحت تأثیر قرار می‌گیرد (Gnoth & Zins, 2013; Aquino, Lück, & Schänzel, 2018). مهم‌ترین آثار گردشگری در بهبود کیفیت زندگی و در نهایت توسعه شهری شامل رشد اقتصادی و ایجاد اشتغال مستقیم و غیرمستقیم، دائمی و فصلی در طیف متنوعی از مشاغل خدماتی و غیرخدماتی در شهر، افزایش درآمد سرانه و

شکل ۱: پیامدهای گردشگری بر جامعه میزبان

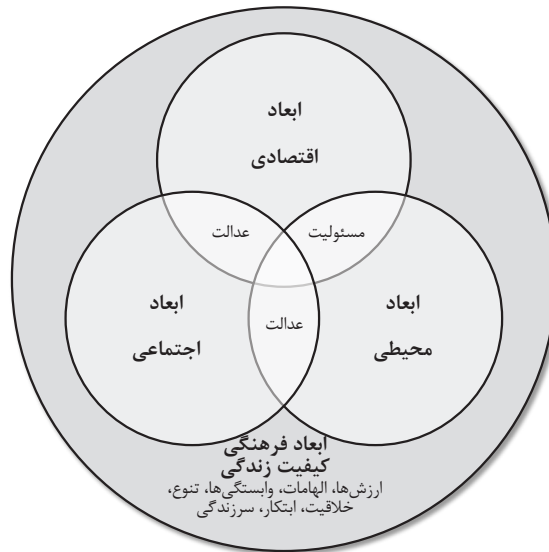

۲-۵- پایداری اجتماعی

و ۱۹۸۰ بیشترین توجه را به خود معطوف کرده، در دهه‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ جای خود را به مقررات اصلاحی و انعطاف‌پذیر بر پایه کارایی اقتصادی داد. از دهه ۱۹۹۰ به بعد، مفهوم توسعه پایدار و جوامع پایدار، جایگاه ویژه‌ای را به خود اختصاص داده است. به موازات این امر، در سال ۲۰۰۱ به مفهوم فرهنگ به‌عنوان بخش مهمی از فرآیند پایداری توجه شد.

پایداری، مفاهیم مختلفی داشته که از اهداف اکولوژیکی تا اصولی برای فعالیت‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی را شامل می‌شود. ابتدا در مقیاس‌های جهانی و ملی تعریف و پس از آن در حیطه شهر و جوامع محلی مورد تأکید قرار گرفت (Mitlan & Satterthwaite, 1994) بدین شکل که حفاظت از منابع طبیعی در دهه‌های ۱۹۷۰

شکل ۲: ارکان چهارگانه پایداری

(Hawkes, 2001)

و آموزش، برابری و عدالت اجتماعی و مفاهیم جدیدی که کم‌تر نیز قابل اندازه‌گیری هستند مانند هویت، حس مکان، خوشبختی، رفاه و کیفیت زندگی است (Colanto- (nio, 2008). لارسن (۲۰۰۹) بر نیاز به مشارکت اجتماعی برای ادراک پایداری اجتماعی تأکید می‌کند، با این ایدئولوژی که مشارکت اجتماعی برای اجرای موفقیت‌آمیز سیاست‌های اجتماعی و زیست‌محیطی در توسعه پایدار شهری ضروری است. وینگتنر و مبرگ، پایداری اجتماعی را مجموعه‌ای از شاخص‌هایی همچون دسترسی، سرمایه اجتماعی، بهداشت و بهزیستی، انسجام اجتماعی (عینی و ذهنی)، توزیع عادلانه اشتغال و درآمد، مشارکت محلی، میراث فرهنگی، آموزش، مسکن و ثبات جامعه، ارتباط و حرکت، عدالت اجتماعی (درون و برون نسلی)، حس مکان و تعلق می‌دانند (Weingaertner & Moberg, 2011, p. 5). مورفی در تعاریف خود از پایداری اجتماعی، به چهار رکن اصلی عدالت، مشارکت، آگاهی برای پایداری و همبستگی اجتماعی اشاره می‌کند (Murphy, 2012). جدول ۱ خلاصه‌ای از مولفه‌های کلیدی تعاریف و استدلال‌های گوناگون مربوط به بعد اجتماعی پایداری را ارائه می‌دهد.

ادغام روابط اجتماعی در مطالعات پایداری از هر دو منظر نظریه و عملی به‌طور پیوسته از دیدگاهی متناقض بدون توافق بر تعریف پایداری اجتماعی در نظر گرفته شده است، بنابراین، دستیابی به یک تعریف کلی بسیار دشوار است (Colantonio & Lane, 2007, p. 4). پایداری اجتماعی در سطح جوامع شهری با مفهوم کیفیت زندگی و رفاه اجتماعی همراه بوده و با مؤلفه‌هایی چون قابلیت دسترسی به خدمات بهداشتی، آموزشی، مسکن، امنیت، درآمد و عدم محرومیت سنجیده می‌شود (Biar, 2002, p. 9). گاتس و لی در تبیین پایداری اجتماعی بر توجه به نیازهای اساسی، مانند مسکن و درآمد، و ظرفیت‌های فردی از جمله فرصت‌های شغلی متنوع و امکانات و برنامه‌های تفریحی، فرهنگی و اوقات فراغت مناسب با حداقل هزینه، ظرفیت‌های اجتماعی همچون هویت، مشارکت و وجود مکان‌هایی به منظور برگزاری فعالیت‌های هنری و اجتماعی تأکید دارند. همچنین به منظور اثرگذاری ظرفیت‌های فردی و جمعی، چهار اصل برابری و عدالت اجتماعی، تعادل اجتماعی، امنیت و سازگاری را معرفی می‌نمایند (Gates & Lee, 2005). تجزیه و تحلیل‌های کولانتونیو، نشان می‌دهد که پایداری اجتماعی ترکیبی از اصول سنتی از قبیل نیازهای اولیه و اساسی، اشتغال

جدول ۱: مؤلفه‌های کلیدی تعاریف پایداری اجتماعی از دیدگاه پژوهشگران گوناگون

پژوهشگران	شاخص‌ها	مؤلفه‌های کلیدی تعاریف
(Koning, 2001; Bryden, 2002; Polese & Stren, 2000; Gates & Lee, 2005; Thin, Lockhart, & Yaron, 2002; Weingaertner & Moberg, 2011; Murphy, 2012; Williams, 1996; Littig & Griessler, 2005; Shirazi & Keyvani, 2018)	<ul style="list-style-type: none"> - توجه به نیازهای اساسی و دسترسی به: - بهداشت و بهزیستی - آموزش - مسکن - اشتغال و درآمد - فضای باز - خدمات محلی - امنیت، عدم محرومیت - میراث فرهنگی - ارتباط و حرکت (عابر پیاده و حمل و نقل) 	کیفیت خوب زندگی، رفاه اجتماعی و معیشت برای همگان
(Polese & Stren, 2000; Thin, Lockhart, & Yaron, 2002; Gates & Lee, 2005; Murphy, 2012; Koning, 2001; Littig & Griessler, 2005; Shirazi & Keyvani, 2018; Bramley, Dempsey, Power, & Brown, 2006)	<ul style="list-style-type: none"> - توزیع عادلانه منابع در جامعه - توزیع برابر فرصت‌های توسعه در حال و آینده - دسترسی عادلانه به خدمات ضروری - امکان دسترسی عادلانه به شغل و مسکن و خدمات محلی - توزیع عادلانه منابع (اشتغال، مسکن، خدمات محلی) - توزیع یکسان منابع اقتصادی و تساوی حقوق - کارایی اقتصادی - نبود محرومیت اجتماعی - تراکم جمعیتی و خدمات 	برابری و عدالت اجتماعی
(Polese & Stren, 2000; Thin, Lockhart, & Yaron, 2002; Murphy, 2012; Glasson & Wood, 2009; Gates & Lee, 2005; Murphy, 2012; Williams, 1996; Littig & Griessler, 2005; Shirazi & Keyvani, 2018)	<ul style="list-style-type: none"> - همبستگی اجتماعی - شبکه‌های اجتماعی - ارتقاء سرمایه اجتماعی - پذیرش تفاوت‌های فرهنگی و رشد بردباری اجتماعی - کیفیت زندگی مدنی، حقوق قانونی - هویت - مشارکت - ثبات جامعه - مکان‌های برگزاری فعالیت‌های هنری و اجتماعی 	تقویت انسجام اجتماعی گروه‌های جامعه
(Gates & Lee, 2005)	<ul style="list-style-type: none"> - فرصت‌های شغلی متنوع، امکانات و برنامه‌های تفریحی، فرهنگی و فراغتی متناسب با هزینه 	توجه به ظرفیت‌های فردی
(Murphy, 2012; Williams, 1996; Shirazi & Keyvani, 2018; Bramley et al., 2006; Glasson & Wood, 2009)	<ul style="list-style-type: none"> - زیست پذیری - ثبات و امنیت - تعامل محلات و شبکه‌های اجتماعی - مشارکت مردم محلات - احساس تعلق به مکان - افتخار و مباحثات اجتماعی 	پایداری جامعه

براساس پیشینه مطالعاتی، اجزای اصلی تشکیل‌دهنده پایداری اجتماعی را می‌توان در موارد زیر جمع‌بندی و خلاصه نمود:

- برآوردن نیازهای اصلی انسان؛
- غلبه بر ناتوانایی‌هایی که مربوط به عدم توانایی فردی
- رشد مسئولیت فردی، شامل مسئولیت اجتماعی و توجه به نیازهای نسل‌های آینده؛
- حفظ و افزایش موجودی سرمایه اجتماعی، به منظور رشد اعتماد، هماهنگی و همکاری موردنیاز برای ایجاد و

حمایت نهادهای مدنی؛

- توجه به توزیع برابر فرصت‌های توسعه در زمان حال و آینده؛

- به رسمیت شناختن تفاوت‌های جوامع و فرهنگ‌های مختلف و رشد بردباری اجتماعی و

- توانمندسازی مردم برای مشارکت در شرایط مورد توافق دو جانبه تأثیرگذار بر انتخاب برنامه‌های توسعه و تصمیم‌گیری در مورد آن.

در نهایت می‌توان هدف از پایداری اجتماعی را بهبود شرایط زندگی و فرآیندی جهت دسترسی جوامع به بالاترین سطح از کیفیت زندگی دانست.

۳. روش تحقیق

پژوهش حاضر، مطالعه‌ای است مروری، با هدف تدوین چارچوب مفهومی پایداری اجتماعی ساکنان جامعه میزبان گردشگری که از منظری متفاوت با دیدگاه اثباتی مورد بررسی و چالش قرار می‌گیرد. این مقاله با بررسی سیستماتیک و روش فرامطالعه^۱ منابع مرتبط با موضوع پژوهش، صورت گرفته است. در این رویکرد، داده‌های مورد نیاز با روش اسنادی جمع‌آوری شده و بازخوانی منظم منابع و مطالعه عمیق آن‌ها به منظور تفسیر نظامند اطلاعات کیفی، صورت پذیرفته و در نهایت از روش فراترکیب^۱ جهت مقایسه، تفسیر و ترکیب چارچوب‌ها و مدل‌های مختلف ارائه شده در زمینه پایداری اجتماعی جوامع میزبان گردشگری، استفاده شده است.

رویکرد فراترکیب، نوعی مطالعه کیفی است که اطلاعات و یافته‌های استخراج شده از مطالعات کیفی دیگر با موضوع مشابه و مرتبط را بررسی می‌کند. در نتیجه نمونه مورد نظر برای فراترکیب از مطالعات کیفی منتخب و براساس ارتباط آن‌ها با سؤال پژوهش ساخته می‌شود (Lindgreen, Palmer, & Vanhamme, 2004, pp. 647-680).

۴. یافته‌های پژوهش

یک مقصد موفق و پایدار گردشگری به حمایت جامعه میزبان برای توسعه گردشگری وابسته است. جهت ادراک نگرش میزبان از گردشگری، محققان عمدتاً عوامل مرتبط با ساکن (عوامل ذاتی) یا جامعه (عوامل بیرونی) را مورد بررسی قرار داده‌اند، که ممکن است تأثیرات ادراک شده آن‌ها و پشتیبانی از توسعه گردشگری را تحت تأثیر قرار دهد (Thyne, Watkins, & Yoshida, 2017).

۴-۱- پایداری اجتماعی جوامع میزبان گردشگری

با توجه به این‌که در پژوهش حاضر از رویکرد کیفی و فراترکیب استفاده شده است، لذا داده‌های پژوهش شامل مستندات و نظریه‌های موجود در پیشینه مطالعاتی می‌باشند. براین اساس کدهایی که ارتباط موضوعی و مفهومی با واژه‌های کلیدی پژوهش داشتند، انتخاب و

براساس آن‌ها مفاهیم و مقوله‌ها شکل گرفته و در پایان چارچوب مفهومی تحقیق استخراج شده است. در این راستا، تعدادی از متغیرهای تعدیل شده در ادبیات تحقیق به‌عنوان معیاری مهم در اندازه‌گیری تأثیرات اجتماعی گردشگری شناخته شده‌اند. در این پژوهش، براساس فراترکیب و کدگذاری مطالعات پیشین، مقولات در ۱۲ دسته اصلی طبقه‌بندی شدند که هر یک دارای چند زیرمقوله به شرح زیر می‌باشند:

الف. متغیرهای بیرونی ساکنان

- وابستگی اقتصادی به گردشگری - اشتغال یا تجارت در گردشگری یا صنعت مرتبط؛

- فاصله محل اقامت ساکنان از مناطق فعال گردشگری؛

- سطح تماس با گردشگران؛

- استفاده از امکانات مورد استفاده گردشگران؛

- نسبت گردشگر/ ساکن.

ب. متغیرهای ارزشی ساکنان

- دلبستگی اجتماعی؛

- تفاوت در ارزش‌های اجتماعی و اخلاقی جامعه محلی با گردشگران؛

- وجود گرایش‌ها و نگرش‌های مختلفی نسبت به گردشگران در میان گروه‌های مختلف از مردم محلی.

ج. مزایای اقتصادی

- فرصت‌های شغلی؛

- قدرت اقتصادی و درآمد دولت محلی.

د. جاذبه‌های تفریحی - اجتماعی

- فرصت‌های خرید با افزایش تعداد و ساعت استفاده از فروشگاه‌ها؛

- به افزایش دسترسی به فرصت‌های سرگرمی و تفریحی؛

- افزایش فرصت‌های برقراری روابط اجتماعی؛

- تعامل میان فرهنگی ساکنان محلی.

ر. ازدحام و شلوغی

- اشتراک گذاشتن فضاهای عمومی با گردشگران (به‌عنوان

مثال پارک‌ها و سواحل)؛

- ایجاد رقابت به منظور دسترسی به پارکینگ؛

- افزایش سر و صدا؛

- ازدحام در مراکز خرید و خدمات؛

- تراکم ترافیک؛

- نسبت تعداد ساکنان دائمی منطقه به تعداد گردشگران و مالکان خانه‌های گردشگری.

ز. غرور اجتماعی

- ارتقاء مباهات و افتخار جامعه محلی.

س. رفتار بزهکارانه

- مشکلات رفتاری ناشی از مصرف الکل و مواد مخدر گردشگران؛

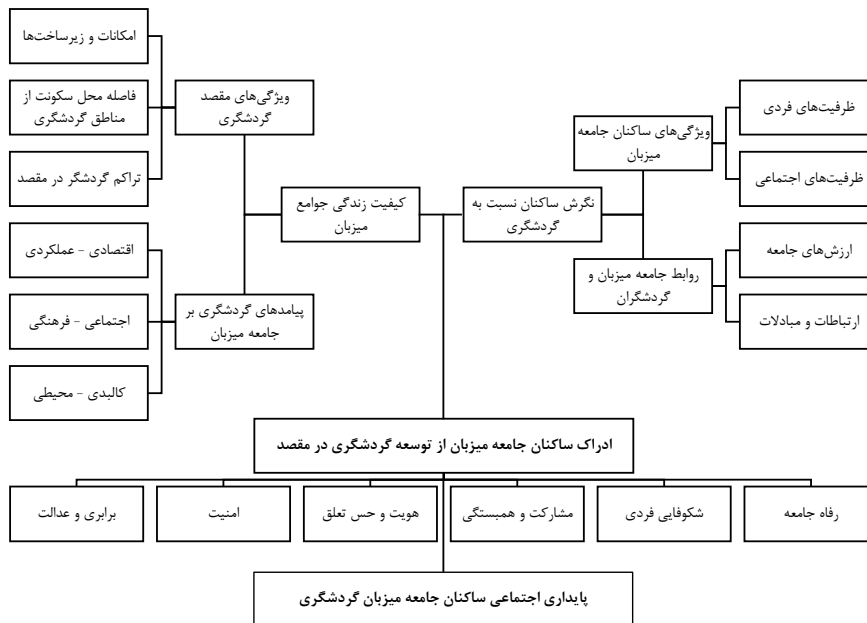
- رفتارهای خشونت آمیز گردشگران با جامعه محلی؛

- افزایش قمار و فحشا در مقصد گردشگری.

- ش. آلودگی‌های محیط‌زیستی
- افزایش زباله‌ها در مقصد گردشگری و کاهش زیبایی‌های محیط؛
- تجاوز به زیستگاه‌های حیات وحش محلی؛
- آسیب به طبیعت و محیط زیست.
ص. اثر نمایی
- تصویر شهر در نظر دیگران (به جز ساکنان)؛
- ارتقا تصویر ذهنی مقصد در سراسر جهان از طریق تبلیغات گردشگران.
و. افزایش قیمت‌ها
- افزایش هزینه کلی زندگی، قیمت کالاها و خدمات در مقصد گردشگری؛
- افزایش ارزش املاک و مستغلات به منظور عرضه خدمات گردشگری؛
- تأثیر بر اجاره‌بها و هزینه‌های زندگی جامعه محلی؛
- افزایش نرخ‌ها و ایجاد مشکل برای بازنشستگان جامعه محلی و افراد با درآمد ثابت.
ه. زیرساخت‌های جدید
- افزایش سطح توسعه شهری؛
- ساخت فروشگاه‌های جدید و رستوران‌ها؛
- تعیین معیار جهت نگهداری از امکانات عمومی مانند:

- سواحل، پارک‌ها و جاده‌ها؛
- حمل و نقل عمومی.
ی. هویت شهر/ منطقه
- تغییر شکل ظاهری منطقه شود که ممکن است مورد پذیرش جامعه محلی نباشد.
- تغییر سبک معماری در منطقه که ممکن است با سبک‌های موجود و میراث فرهنگی سازگار نباشد.
- تغییر هویت منطقه گردشگری
در آخرین گام تحلیل داده‌های کیفی، مقولاتی که برای ساختن چارچوب نظری اولیه تنظیم شده‌اند، با یکدیگر ترکیب می‌شوند. بدین ترتیب که دو مؤلفه نگرش ساکنان نسبت به گردشگری (در مقولات ویژگی‌های ساکنان و روابط جامعه میزبان با گردشگران) و کیفیت زندگی جامعه میزبان (در مقولات ویژگی‌های مقصد گردشگری و پیامدهای گردشگری بر جامعه میزبان) به‌عنوان عوامل مؤثر بر شکل‌گیری ادراک جامعه میزبان از توسعه گردشگری در مقصد استخراج شده‌اند و در کنار شاخص‌های رفاه جامعه، شکوفایی فردی، مشارکت و همبستگی، هویت و حس تعلق، امنیت، برابری و عدالت، پایداری اجتماعی ساکنان جوامع میزبان را تحقق می‌بخشند. در شکل ۳ چارچوب مفهومی پایداری اجتماعی ساکنان جامعه میزبان گردشگری و مقولات اصلی و فرعی آن ارائه شده است.

شکل ۳: چارچوب مفهومی پایداری اجتماعی ساکنان جامعه میزبان گردشگری

۵. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

با زبانی جامع و سیستماتیک منابع موجود درباره تعاریف، جنبه‌ها و زمینه‌های شکل‌گیری پایداری اجتماعی ساکنان جامعه میزبان گردشگری، نقاط قوت و ضعف این تعاریف، و نیز تفاوت‌ها و اشتراکات مهم میان آن‌ها در فرآیند

فرا ترکیب و کدگذاری داده‌ها، چارچوب مفهومی این پدیده ارائه شد. بر اساس یافته‌های پژوهش در چارچوب مفهومی ارائه شده، ویژگی‌های ساکنان جامعه میزبان (در زیرمقولات ظرفیت‌های فردی و ظرفیت‌های اجتماعی) و روابط جامعه میزبان با گردشگران (در زیرمقولات ارزش‌های جامعه و ارتباطات و مبادلات)، مقولات مؤثر بر شکل‌گیری نگرش

ساکنان نسبت به پدیده گردشگری را تشکیل می‌دهند. ویژگی‌های مقصد گردشگری (در زیرمقولات امکانات و زیرساخت‌ها، فاصله محل سکونت از مناطق گردشگرپذیر و تراکم گردشگر در مقصد) و پیامدهای گردشگری بر جامعه میزبان (در زیرمقولات پیامدهای اقتصادی- عملکردی، اجتماعی- فرهنگی و کالبدی- محیطی)، مقولات مرتبط با کیفیت زندگی ساکنان جوامع میزبان گردشگری را تعیین می‌نمایند. که از کنار هم قرار گرفتن این دو مؤلفه ادراک ساکنان جامعه میزبان از توسعه پدیده گردشگری در مقصد حاصل می‌گردد.

بنابر یافته‌های پژوهش حاضر، بخش قابل توجهی از متغیرهای پایداری اجتماعی جوامع میزبان گردشگری بر مشخصات ساکنین تمرکز نموده و شامل ویژگی‌های شخصی ساکنین، مانند سن، جنسیت، درآمد و یا رابطه ساکنین با منطقه و گردشگران می‌شوند. به استثنای متغیرهای جمعیت شناختی آشکار، متغیرهای دیگری نیز وجود دارند که می‌توانند ادراکات ساکنان از اثرات اجتماعی گردشگری را تحت تأثیر قرار دهند. علاوه بر این، برخی از مطالعات نقش تعیین‌کننده ارزش‌های خاص مانند وابستگی به ارزش‌های و سنت‌های جامعه را در تأثیرگذاری بر ادراک ساکنان از گردشگری مورد تأکید قرار داده‌اند.

بر این اساس متغیرهای مؤثر بر ادراکات ساکنان از گردشگری طبقه‌بندی شده است. به‌عنوان مثال، وابستگی اقتصادی به گردشگری، به وضوح بر ادراکات تأثیر می‌گذارد به‌طوری که ساکنان درگیر در گردشگری به‌طور کلی نسبت به کسانی که درگیر نیستند، نگرش مطلوب‌تری به گردشگری دارند. علاوه بر این تأثیر فاصله از فعالیت گردشگری نتایج متفاوتی داشته به طوری که برخی از ساکنان از پویایی که گردشگری به ارمغان آورده، لذت می‌برند در حالی که سایرین از سر و صدا و ترافیک مرتبط با گردشگری ناخوشنود هستند. همچنین با تحقیق در مورد تماس ساکنان با گردشگران، نتایج متفاوتی به‌دست آمده است، به طوری که نگرش ساکنان نسبت به استفاده از امکانات ساکنین توسط گردشگران، به‌طور کلی منفی است. سایر عناصر مؤثر بر ادراکات ساکنان از تأثیرات اجتماعی گردشگری، بر ویژگی‌های مقصد مانند فصلی بودن تمرکز می‌کنند. نتیجه حاصل از بررسی افول و اوج گردشگران بیان‌کننده این موضوع است که وقتی گردشگری در اوج سالانه خود است، برخی از ساکنان احساس می‌کنند که در جامعه خود بیگانه هستند. موضوع نسبت تعداد گردشگران به ساکنان در فصل اوج گردشگری و زمانی که تعداد قابل توجهی از گردشگران از

منابع محلی استفاده کرده و جمعیت بیش از حدی را ایجاد می‌کند، اغلب منجر به ناراحتی و نارضایتی جامعه میزبان نسبت به گردشگران می‌شود. متغیرهای فاصله ساکنان از فعالیت‌های گردشگری، استفاده از امکانات توسط ساکنان و گردشگران، سطح تماس با گردشگران و نسبت گردشگران به ساکنان، همگی به نوعی برای تأثیرگذاری گردشگری بر ادراکات ساکنان در جوامع، بیان شده‌اند.

از آنجا که ادراکات انسان تحت تأثیر روابط او با انسان‌های دیگر قرار دارد و شناخت انسان از پدیده‌های پیرامون، مبتنی بر برداشتهای مشترکی است که محمل بروز و تحقق آن زیست- جهان است؛ جهانی که به آدمیان امکان می‌دهد روابط، کنش‌ها و واکنش‌های متقابل خویش را شکل دهند. از این رو، معنی و ماهیت پدیده‌ها مبتنی بر وفاق جمعی از اشتراک و تعامل بین اذهان برمی‌خیزد. آنچه تعیین‌کننده رفتار فرد است، تنها محیط به معنای فیزیکی آن نیست. گرچه محیط امکان بروز یا تجدید رفتارهایی را فراهم می‌آورد، ولی تعیین‌کننده نهایی رفتار فرد و جامعه نیست. رفتار فرد و جامعه از نحوه تعامل با دیگران و محیط شکل می‌گیرد و در یک جریان خوب محیط می‌تواند زمینه‌ای به وجود آورد تا فرد به بهترین شکل رنگ و بوی تعلق به مکان گیرد و پایداری اجتماعی در آن ارتقا یابد. از آنجاکه فهم و ادراک افراد نمی‌تواند مجزا از بستر فرهنگی- اجتماعی که در آن زندگی می‌کنند، باشد، لذا بافت و زمینه در تحقیقات کیفی دارای اهمیت بوده و به همین سبب علاوه بر خصوصیات فردی و اجتماعی ساکنین، ارزش‌های حاکم بر جامعه میزبان و روابط آن‌ها با گردشگران و همچنین ویژگی‌های مقاصد و ابعاد گوناگون تأثیرات گردشگری بر آن‌ها نیز به منظور بررسی ادراکات جامعه میزبان از پدیده گردشگری در کنار شاخص‌های پایداری اجتماعی (یعنی رفاه جامعه، شکوفایی فردی، مشارکت و همبستگی، هویت و حس تعلق، امنیت، برابری و عدالت)، جهت نیل به چارچوب مفهومی پایداری اجتماعی ساکنان جامعه میزبان در مقاصد گردشگری مورد توجه قرار گرفته است.

فهم ادراک جوامع میزبان از اثرات گردشگری، ابزار مهمی جهت مدیریت در بستر فضاهای گردشگری فراهم می‌آورد که می‌تواند جریان برنامه‌ریزی گردشگری را در جهت حفظ و ارتقاء پایداری جوامع گردشگرپذیر هدایت کرده و از افول و نابودی آن جلوگیری نماید. از این رو توجه به مقولات و زیرمقولات ارائه شده در چارچوب مفهومی پژوهش در مدیریت و برنامه‌ریزی توسعه گردشگری، جهت نیل به پایداری اجتماعی جوامع میزبان در مقاصد گردشگری ضروری می‌نماید.

پی‌نوشت

1. Social Functions
2. Spatial Area
3. External Recognition
4. Stakeholders
5. Social Exchange Theory
6. Stakeholder Theory
7. Tourism Life Cycle
8. Tourism Social Carrying Capacity

۹. فرامطالعه (Meta Study) یکی از روش‌هایی است که به منظور بررسی، ترکیب و تحلیل پژوهش‌های گذشته مورد استفاده قرار می‌گیرد. فرامطالعه به تجزیه و تحلیل عمیق کارهای پژوهشی انجام شده در یک حوزه خاص می‌پردازد و اگر به صورت کیفی انجام شود و مفاهیم و نتایج مورد استفاده در مطالعات پیشین با شیوه کدگذاری متداول در پژوهش‌های کیفی مثل نظریه برخواسته از داده‌ها مورد بررسی قرار دهد، به نام فراترکیب شناخته می‌شود (Naghizadeha, Elahia, Manteghi, & Ghazinoory, 2015, p.31).

10. Meta Synthesis

REFERENCES

- Akkawi, M. (2010). Resident Attitudes towards Tourism Development in Conservative Cultures: The Case of Qatar. A thesis presented to the University of Waterloo, Ontario, Canada.
- Andereck, K.L., & Nyaupane, G.P. (2011). Exploring the Nature of Tourism and Quality of Life: Perceptions among Residents. *Journal of Travel Research*, 50, 248-260. DOI:10.1177/0047287510362918
- Andereck, K.L., & Vogt, C.A. (2000). The Relationship between Residents' Attitudes toward Tourism and Tourism Development Options. *Journal of Travel Research*, 39(1), 27-36. DOI:10.1177/004728750003900104
- Andriotis, K., & Voughan, R.D. (2003). Urban Residents' Attitudes toward Tourism Development: The Case of Crete. *Journal of Travel Research*, 42(2), 172-185. <https://doi.org/10.1177/0047287503257488>
- Ap, J. (1992) Residents' Perceptions of Tourism Impact. *Annals of Tourism Research* 19, 665-690.
- Aquino, R.S., Lück, L., & Schänzel, H.A. (2018). A Conceptual Framework of Tourism Social Entrepreneurship for Sustainable Community Development. *Journal of Hospitality and Tourism Management*, (37), 23-32. <https://doi.org/10.1016/j.jhtm.2018.09.001>
- Biart, M. (2002). "Social Sustainability as Part of the Social Agenda of the European Community." *Soziale Nachhaltigkeit: Von der Umweltpolitik zur Nachhaltigkeit*: 5-10.
- Boyd, S.W., & Singh, S. (2003). Destination Communities: Structures, Resources and Types, in *Tourism in Destination Communities* (eds) Singh, S. Timothy, D.J. and Dowling R.K: 32-41, CAB International.
- Bramley, G.N., Dempsey, N., Power, S., & Brown, C. (2006). What is Social Sustainability" and How do our Existing Urban Forms Perform in Nurturing it.
- Bryden, J. (2002). Rural Development Indicators and Diversity in the European Union. In Conference on "Measuring Rural Diversity". Washington, DC. <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download>
- Chen, C., & Chen, F. (2010). Experience Quality, Perceived Value, Satisfaction and Behavioral Intentions for Heritage Tourists. *Tourism Management*, 31(1), 29-35. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2009.02.008>
- Chiappaa, G.D., Romerob, C.L., & Gallarza, M. (2018). Host Community Perceptions of Cruise Tourism in a Homeport: A Cluster Analysis. *Journal of Destination Marketing & Management*, 7, 170-181. <https://doi.org/10.1016/j.jdmm.2016.08.011>
- Colantonio, A. (2008). Social Sustainability: Linking Research to Policy and Practice. Working paper, Oxford Institute for Sustainable Development, Oxford Brookes University.
- Colantonio, A., & Lane, G. (2007). "Measuring Social Sustainability: Best Practice From Urban Renewal in the EU." *Renewal July Development*, 8(1), 65-79.
- Figini, P., Castellani, M., & Vici, L. (2007). Estimating Tourist Externalities on Residents: A Choice Modeling Approach to the Case of Rimini. Social Science Research Network Electronic Paper Collection: <http://ssrn.com/abstract=999927>
- Gates, R., & Lee, M. (2005). Definition of Social Sustainability. Director of Social Planning, in Consultation with the Manager of the Sustainability Group: Policy Report and Social Development to Vancouver City Council, 1-6.
- Glasson, J., & Wood, G. (2009). Urban Regeneration and Impact Assessment for Social Sustainability." *Impact Assessment and Project Appraisal*, 11(4), 283. <https://doi.org/10.3152/146155109X480358>
- Gnoth, J., & Zins, A.H. (2013). Developing a Tourism Cultural Contact Scale. *Journal of Business Research*, 66 (6), 738-744. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2011.09.012>
- Gursoy, D., & Rutherford, D. (2004). Host Attitudes toward Tourism: An Improved Structural Model. *Annals of Tourism Research*, 31 (3), 495-516. <https://doi.org/10.1016/j.annals.2003.08.008>
- Gursoy, D., Jurowski, C., & Uysal, M. (2002). Resident Attitudes- A Structural Modelling Approach. *Annals of Tourism Research*, 29(1), 79-105. https://www.researchgate.net/publication/223063912_Resident_Attitudes-A_Structural_Modelling_Approach
- Hanrahan, J. (2008). Host Communities' Participation in Planning for Sustainable Tourism in Ireland. Ph.D. Thesis, Institute of Technology Sligo.
- Hawkes, J. (2001). The Fourth Pillar of Sustainability, Australia: Cultural Development Network. www.theHumanities.com
- Hsu, Ch., Chen, M., & Yang, Sh. (2019). Residents' Attitudes toward Support for Island Sustainable Tourism. *Sustainability*, 11, 5051. DOI:10.3390/su11185051
- Isaksson, R., & Garvare, R. (2003). Measuring Sustainable Development Using Process Models. *Managerial Auditing Journal*, 18(8), 649-656. <https://www.emerald.com/insight/content/doi/10.1108/02686900310495142/full/html>
- Kandel, W.A., & Brown, D.L. (2006). Population Change and Rural Society. Nederland: Springer.

- Kazemi, M. (2006). *Tourism Management*. Organization for the Study and Compilation of University Humanities Books, Tehran, Iran.
- Kim, K., Uysal, M., & Sirgy, M.J. (2012). How does Tourism in a Community Impact the Quality of Life of Community Residents? *Tourism Management*, 1-14. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2012.09.005>
- Koning, J. (2001). *Social Sustainability in a Globalizing World: Context, Theory and Methodology*.
- Lindgreen, A., Palmer, R., & Vanhamme, J. (2004). "Contemporary Marketing Practice: Theoretical Propositions and Practical Implications". *Marketing Intelligence and Planning*, (22) 6, 673-692. (ISSN 0263-4503). [DOI:10.1108/02634500410559051](https://doi.org/10.1108/02634500410559051)
- Littig, B., & Griesler, E. (2005). Social sustainability: a catchword between political pragmatism and social theory. *International Journal of Sustainable Development*, 8(1/2), 65-79. [DOI: 10.1504/IJSD.2005.007375](https://doi.org/10.1504/IJSD.2005.007375)
- Lotfi, S. (2014). Investigating The Impacts of Commercial Tourism on City (Case Study: Javanrood, Kermanshah). *Journal of Tourism Planning and Development*, 3 (9), 131- 151. http://tourismpd.journals.umz.ac.ir/article_720.html?lang=en
- Mason, J. (2003). *Qualitative Researching*. London: Sage Publications Ltd.
- Mathew, P.V., & Sreejesh, S. (2017). Impact of Responsible Tourism on Destination Sustainability and Quality of Life of Community in Tourism Destinations. *Journal of Hospitality and Tourism Management*, (31), 83-89. <https://doi.org/10.1016/j.jhtm.2016.10.001>
- Mc Gehee, N.G., & Andereck, K. (2004). Factors Predicting Rural Residents' Support of Tourism. *Journal of Travel Research*, 43(2), 131-140. <https://doi.org/10.1177/0047287504268234>
- Mccool, S.F., & Moisey, R.N. (2001). *Stock Image Tourism, Recreation and Sustainability: Linking Culture and the Environment*. CABI Publishing.
- McDougall, G.H.G., & Munro, H. (1987). *Scaling and Attitude Measurement in Tourism and Travel Research*. Travel, Tourism, and Hospitality Research. A Handbook for Managers and Researchers.
- Mitlan, D., & Satterthwaite, D. (1994). *Cities and Sustainable Development: Background Paper for Global Forum '94*. London: International Institute for Environment and Development.
- Murphy, K. (2012). *The Social Pillar of Sustainable Development: A Literature Review and Framework for Policy Analysis*. Sustainability: Science, Practice and Policy 8.
- Murphy, P., & Murphy, A. (2004). *Strategic Management for Tourism Communities*, Aspects of Tourism: 16, Channel View Publications.
- Naghizadeha, R., Elahia, Sh., Manteghi, M., & Ghazinoory, S. (2015). Meta-synthesis of the Regional Innovation Models: A Review from 1990-2013. *Innovation Management Journal*, 3 (4), 25-56. http://www.nowavari.ir/article_14737.html?lang=en
- Orbasli, A. (2000). *Tourists in Historic Towns*. Urban Conservation and Heritage Management, London.
- Page, S.J., & Dowling, R.K. (2003) *Ecotourism*. Harlow: Prentice Hall.
- Perdue, R., Long, P., & Allen, L. (1990) Resident Support for Tourism Development. *Annals of Tourism Research* 17, 586-599. [https://doi.org/10.1016/0160-7383\(90\)90029-Q](https://doi.org/10.1016/0160-7383(90)90029-Q)
- Polese, M., & Stren, R. (2000). "The Social Sustainability of Cities: Diversity and the Management of Change", University of Toronto Press, Toronto.
- Rasoolimanesh, S.M., & Jaafar, M. (2016). Sustainable Tourism Development and Residents' Perceptions in World Heritage Site destinations. *Asia Pacific Journal of Tourism Research*, 22, 34-48. [DOI:10.1080/10941665.2016.1175491](https://doi.org/10.1080/10941665.2016.1175491)
- Rasoolimanesh, S.M., Roldán, J., Jaafar, M., & Ramayah, T. (2016). Factors Influencing Residents' Perceptions toward Tourism Development: Differences across Rural and Urban World Heritage Sites. *Journal of Travel Research*. <https://doi.org/10.1177/0047287516662354>
- Reisinger, Y., & Turner, L.W. (2003). *Cross-cultural Behaviour in Tourism: Concepts and Analysis*. Oxford: Butterworth-Heinemann.
- Shirazi, M.R., & Keivani, R. (2018). The Triad of Social Sustainability: Defining and Measuring Social Sustainability of Urban Neighbourhoods. *Urban Research & Practice*, 11. <https://doi.org/10.1080/17535069.2018.1469039>
- Thin, N., Lockhart, C., & Yaron, G. (2002). *Conceptualising Socially Sustainable Development*. Paper prepared for DFID and the World Bank, DFID. Mimeo.
- Thyne, M., Watkins, L., & Yoshida, M. (2017). Resident Perceptions of Tourism: The Role of Social Distance. *Journal of Travel Research*, 20, 256-266. <https://doi.org/10.1002/jtr.2179>
- Weingaertner, C., & Moberg, Å. (2011). *Exploring Social Sustainability: Learning from Perspectives on Urban Development and Companies and Products*. Sustainable Development.

- Williams, A.M. (1996). Mass Tourism and International Tour Companies. In: M. Barke, J. Towner, & M. T. Newton (Eds.), *Tourism in Spain: Critical issues*. Wallingford: CAB International.
- Yeager, E.P., Boley, B.B., Woosnam, K.M., & Green, G.T. (2019). Modeling Residents' Attitudes toward Short-term Vacation Rentals. *Journal of Travel Research*, first published online: September 30. <https://doi.org/10.1177/0047287519870255>
- Zhuang, X., Yao, Y., & Li, J. (2019). Sociocultural Impacts of Tourism on Residents of World Cultural Heritage Sites in China. *Sustainability*, 11, 840. [DOI:10.3390/su11030840](https://doi.org/10.3390/su11030840)

<p>نحوه ارجاع به این مقاله</p> <p>عظیمی، شراره و پرتوی، پروین. (۱۴۰۰). تدوین چارچوب مفهومی پایداری اجتماعی ساکنان جامعه میزبان گردشگری. نشریه معماری و شهرسازی آرمان شهر، ۱۴(۳۴)، ۲۰۷-۲۲۰.</p> <p>DOI: 10.22034/AAUD.2019.203488.2005</p> <p>URL: http://www.armanshahrjournal.com/article_131933.html</p>	
---	---

<p>COPYRIGHTS</p> <p>Copyright for this article is retained by the author(s), with publication rights granted to the Armanshahr Architecture & Urban Development Journal. This is an open- access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution License.</p> <p>http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/</p>	
---	--

Developing Social Sustainability Conceptual Framework of the Tourism Host Community Residents*

Sharareh Azimi^{a**} - Parvin Partovi^b

^a Ph.D. of Urban Planning and Design, Faculty of Architecture and Urban Planning, University of Art, Tehran, Iran.
(Corresponding Author).

^b Professor of Urban Planning, Faculty of Architecture and Urban Planning, University of Art, Tehran, Iran.

Received 04 October 2019; Revised 28 October 2019; Accepted 02 November 2019; Available Online 21 June 2021

ABSTRACT

The residents' lives are affected by turning the community into a tourism destination, and achieving sustainable tourism to preserve and improve the features of the host community is of significant importance in tourism planning and development. In recent years, due to the considerable attention to tourism in the policies of Iran and development plans, we face an increasing growth of incoming and domestic tourism. Since sustainable tourism development in a region requires paying attention to the local community and residents and neglecting it might cause challenges in the long term for the tourism development in the region, thus, the residents' demands of the host community and their perception of this phenomenon might be carefully taken into account by the tourism planners. The current study aimed to explain the concept of the social sustainability of the residents of the community hosting tourism using the documentary method and systematic review of the resources. The influential theorists' opinions on the formation of this concept were profoundly investigated to collect the data, and the research data were analyzed by using the qualitative approach and meta-synthesis method. Then, the conceptual framework of the social sustainability of the residents of the communities hosting tourism was presented. According to the research findings, the residents' opinions on the tourism (in the categories of the residents' features and the relationship between the host community and tourism) and the quality of the life of the host community (in the categories of the features of the tourism destination and the consequences of the tourism on the host community) were recognized as the influential factors on the formation of the host community's perception of the tourism development in the destination that realizes social sustainability of the residents of the host communities along with the welfare indicators of the community, personal flourishing, participation, sense of belonging, security, and justice.

Keywords: Social Sustainability, Host Community Residents, Tourism, Conceptual Framework, Meta-syntheses.

* This paper was taken from the Ph.D. thesis of the first author entitled "The Phenomenology of Lived Experiences of Historical Districts Residents in encountering Urban Tourism in order to Evaluate Social Sustainability of Host Communities (Case Study: Yazd Historical Districts), which was conducted under the supervision of the second author in the Faculty of Architecture and Urban Planning, University of Art, in 2020.

** E_mail: Sharareh_azimi@yahoo.com

1. INTRODUCTION

Tourism has a high potential to affect the residents' lives of the local communities, and when a community becomes a tourism destination, the life of its residents is influenced by the tourism activities (Kim, Uysal, & Sirgy, 2012). The presence of tourists in the host cities associates with positive economic, social, and environmental accomplishments in the local and regional areas for the city and the destination country and is a proper tool for the development of the low-income communities (Orbasli, 2000; Andereck & Nyaupane, 2011; Aquino, Lück, & Schänzel, 2018). Over several decades, the growing economic interest led to neglecting and ignoring the problems and damages that this phenomenon caused for the residents and cultural and historical heritage. However, over time, and since the 1980s, the findings and various research reports emphasized the different adverse environmental, social, and cultural consequences of tourism. This movement led to challenging the previous approaches to tourism in the 1990s and the formation of sustainable development in tourism (Isaksson & Garvare, 2003).

Since the growth and development of sustainable tourism in a region requires particular attention to the residents and host community, their demands and opinions on the tourists must be carefully taken into account (Figini, Castellani, & Vici, 2007, p. 2). Social sustainability, as the positive judgment and satisfaction of the residents of the host community with the presence of the tourists, is one of the main factors in reducing the depression and correcting the structure and development of tourism in their residence. On the other hand, the dissatisfaction and objection of the host community with the tourism development will eventually lead to the suspension, and sometimes, complete removal of the tourism in the host community (Gursoy & Rutherford, 2004, p. 495).

Realization of the sustainability in tourism to preserve and improve the residents' features of the host community in different aspects and using the interests originated from the tourism has always been considered by the planners. However, investigating the reflection of the meaning and concept of tourism on the residents and their attitude towards the effects of this phenomenon is a neglected area in tourism planning and development. The residents' attitude to tourism is not only a reflection of their perception of the tourism consequences but is formed in the interaction between the residents' perception and a set of influential factors on their attitude. Therefore, recognizing this issue requires a qualitative and deep study of the residents of the host community.

2. THEORETICAL FOUNDATIONS AND RESEARCH BACKGROUND

The definitions and key concepts of the research were

mentioned in this part that is necessary and is the prerequisite of the main subject. Then, the theoretical foundations and review of the research background were addressed to create a prognosis about the research subject. Therefore, considering the main research problem, i.e., social sustainability of the host community in the touristic contexts, some of the related backgrounds were collected and introduced.

2.1. The Host Community of Tourism

The host community term (despite the lack of accurate and comprehensive definition) is broadly accepted by tourism experts and is applied in the tourism literature. According to Mason's argument (2003), since the tourists are not always pleasant, the local community, the resident community, and the destination community can also be used as the host community. The host community can act as a tourism attraction or product for the tourists. The cultural shows, including celebrations, music, rituals, handicrafts, and festivals, create significant attractions for the tourists (Boyd & Singh, 2003; Mason, 2003).

The different forms of the relationship between the host and tourist can result in unique personal interests. However, it can also create controversy in some cases. The host-tourist contact can have different types, including a friendly encounter in the street or a business deal in a café or a tourism attraction. Three main situations of the relationship between the host and the tourist were identified (Hanrahan, 2008, p. 27):

- Purchasing goods and services from the residents
- The placement of the tourists and residents in the adjacency of a tourism attraction
- Facing each other in the process of exchanging information.

The contact between the host and tourist can have positive or negative results that can be achieved due to mutual understanding, acceptance, respect, tolerance, and attraction. Development of positive attitude, reducing ethnic prejudice, racial clichés, and tensions generally improve the social interactions between different people from various cultures. This interaction can lead to education, enrichment, and cultural pride (Reisinger & Turner, 2003; Hanrahan, 2008). Nevertheless, the host-tourist contact can lead to negative attitudes, tendencies, clichés, prejudices, and increasing the tension, nemesis, distrust, and violent attacks, in some cases. The difference among the nationality, values and cultural gaps lead to the contrasts of the values and conflicts (Mason, 2003; Page & Dowling, 2003; Hanrahan, 2008).

2.2. Heterogeneous Groups of the Host Community

When talking about the host community, the initial assumption is based on the fact that it is a homogenous unity. However, they are also heterogeneous, like tourists. According to some scholars, the host

community includes people and groups with different situations and political orientations and various attitudes towards the sociocultural phenomena, including tourism (Reisinger & Turner, 2003; Mason, 2003; Boyd & Singh, 2003; Murphy & Murphy, 2004). The planners must understand the heterogenous nature of the community for the effective participation of the host community in tourism planning (Mason, 2003). Murphy (2004) considers the host community with three general aspects of social functions, spatial area, and external recognition.

A) Social function is described as people who cooperate to create for their position, such as a neighborhood. The social function has a strong relationship with the role of the community in tourism planning. Gael (1997) and Murphy (2004) believe that “The form of the community and its activities are determined through distinguishing the use of space and different processes based on that which one of the people or different social functions can defeat the other one in the process of the structural change in the competitive situation”. This definition considers some principles of ecology that conceptualize the change as a result of a competition. Therefore, the residents must compete for the main resources of the society, including space (parking, restaurant) and facilities (public transportation, housing).

B) The spatial area of the community is not created separately from social function or external recognition. In general, in larger cities, the planners try to recognize the neighborhoods in a way to preserve the social features and dynamicity of a society (Murphy & Murphy, 2004). In the spatial area, it seems that the community reacts to what seems to threaten their territory or comfort zone. The important point is that such spatial function of the community is considered related by the tourism industry and planners (Hanrahan, 2008).

C) The third aspect of the community is external recognition. Generally, the communities need a kind of recognition outside the society (Murphy & Murphy, 2004). The media provide external recognition for a community. Also, external recognition can be obtained through the processes of inclusive planning.

Therefore, the heterogeneous host communities and their conflicting interests of these groups might be diverse and complicated and have various aspects. Also, it must be noted that the host communities are not only the passive receivers of tourism (Hanrahan, 2008, p. 31). In tourism destinations, the residents often play a significant role in the tourism industry. By considering the participation of the host community in the issues related to tourism planning, paying attention to the stakeholders is significant. Although the host community is a part of the stakeholders in tourism planning, they are not all of the stakeholders of the host community. Murphy (2004) believes that the residents can naturally be the indirect stakeholders without having an obvious relationship with this

industry in many societies because many of the local states invest in the services related to tourism, such as parks and exhibitions. Although it is difficult, costly, and time-consuming to investigate the broad range of the stakeholders in the process of tourism planning, it is associated with significant benefits for sustainability (Mason, 2003; Murphy & Murphy, 2004; Hanrahan, 2008).

2.3. The Host Community's Attitude to Tourism

Attitude is a type of evaluation and mental imagination to the aspect or a specific manifestation of the ecosystem by the people and is affected by factors, such as mindset, feelings, and the person's encounter (McDougall & Munro, 1987, p. 87). Andriotis and Voughan believe that the most significant feature of the residents is that what is perceived by them is not necessarily consistent with the current reality (Andriotis & Voughan, 2003, p. 173). Their perception of reality (and not the reality itself) affects the residents' attitude, and subsequently, their behavior. Many scholars believe that the residents' attitude towards tourism is not only a reflection of their perception of tourism consequences but such an attitude is formed in the interaction between the residents' perception and a set of influential factors on their attitude.

Many methods have been introduced regarding the recognition of the attitude and people's reaction to tourism, and various theories addressed this subject. Among the analytical frameworks that introduce and explain the indicators to explain and analyze the relationship between the residents' attitude towards tourism and the structural modeling of the residents' perception of tourism consequences is the Social Exchange Theory (Ap, 1992; Perdue, Long, & Allen, 1990; Mc Gehee & Andereck, 2004; Hsu, Chen, & Yang, 2019; Yeager, Boley, Woosnam, & Green, 2019). The intellectual foundation of Social Exchange theory is based on the behavioral psychology theory and the economic theory of Utilitarianism. According to the mentioned theory, the relationship between humans is established based on the exchange of two concepts of cost and interest. That is to say, the people decide whether they participate in that exchange or not after evaluating the costs and interests of an exchange. Accordingly, the residents' evaluation of tourism is based on the conducted exchanges and is affected by their judgment of the costs and interests that they receive in exchange for the services provided for the tourists (Ap, 1992, p. 670). Also, the perceived economic interests have a direct effect on the residents' support of tourism (Hsu, Chen, & Yang, 2019). In this regard, the consequences of tourism can be classified into two aspects of favorable consequences (interest) and adverse consequences (cost) (Gursoy, Jurovski, & Uysal, 2002). Therefore, if the favorable consequences that residents receive are satisfactory according to their

opinions even though these interests are obtained in an unbalanced and unequal relationship, their attitude towards tourism will be positive, and as long as the residents estimate the interests obtained from the presence of the tourism more than the costs, they will show interest in cooperating and participating in that relationship and supporting its development (Andereck & Vogt, 2000; Chiappaa, Romerob, & Gallarza, 2018). According to the Social Exchange Theory, the classification approach can be founded planned. According to the classification approach, the residents' attitude towards tourism is affected by the degree and type of participation, the involvement, and the relationship with the tourism industry (Mc Cool & Moisey, 2001). Accordingly, among the various groups and classes of the local community, the group of the residents who are dependent on the tourism industry or receive more personal interests from the presence of the tourists in the society has a more positive attitude towards the tourism than those who do not have the same opinion on receiving the interest and profit from the tourism, and they support the presence of tourists in their residence more (McGehee & Andereck, 2004; Perdue, Long, & Allen, 1990). Therefore, it is anticipated that people evaluate the adverse consequences of industry area based on the type of disruption that these consequences create in meeting their needs.

The Stakeholder theory in tourism studies is used to identify the stakeholders, increase their participation in the tourism development and management and investigate the residents' perceptions about the sustainable development of tourism. Since the tourism development can have a profound impact on local communities and the host residents can also affect the success or failure of the tourism development, the host residents are the most significant stakeholders (Rasoolimanesh & Jaafar, 2016).

Many studied point out a wide range of the distinguished attitude of the various groups of residents regarding tourism development. For instance, they have identified the heterogeneity of the residents' attitudes in terms of gender and age, education level, participation in the tourism industry, length of stay, birthplace, and income level. The heterogeneity of the residents' perceptions results from the effects of tourism development, support, and participation in the tourism development at different levels in the local communities (Rasoolimanesh, Roldán, Jaafar & Ramayah, 2016; Chiappaa, Romerob, & Gallarza, 2018; Zhuang, Yao, & Li, 2019).

According to Tourism Life Cycle Model (Exploration, Involvement, Development, Consolidation, Stagnation, Decline, Revitalization), the social effects generally emerge in the consolidation and decline stages. The great number of visitors and the facilities provided for them provoke or stimulate the residents to oppose the tourism development because, in a static condition, the levels of capacity for many of

the variables are completed or cross the limits, and this is when the social, economic, environmental, and political problems emerge (Kazemi, 2006, p. 3). Also, in tourism, to determine the indicators to evaluate the sustainability level in different areas, the tourism tolerance capacity was applied. In social sustainability, tourism's social carrying capacity has been raised. According to the definition, the tourism social carrying capacity of a tourism destination is its capacity and ability of that place to attract the tourist before the negative consequences and effects of this presence are felt by the residents of that community, and they do not show any interest in the presence of the tourists. Since the 1970s, the most prominent and practical method in evaluating the tourism social carrying capacity is the evaluation of the residents' attitude towards tourism and its consequences on the host community (Akkawi, 2010, p. 21). When residents realize that tourism development has happened at the expense of their resources and outweighs the benefits, they feel uncomfortable with tourists, which in turn reduces community satisfaction (Mathew & Sreejesh, 2017).

2.4. The Effects of Tourism on the Host Community

Investigating the conducted studies indicates that the type and degree of tourism effects on a destination are affected by various factors. Among the most significant factors are the features of the host community and guest, the nature of the tourism activities in the destination, the length of stay of the residents, the effects of the job creation, the economic incomes, and the environmental impacts. The tourism effects can shortly be defined as the result of the relatively complicated process between the tourists, hosts, and the settlements of the host community (Kandel & Brown, 2006). This process provides the ground for the environmental, cultural, and economic interactions between the host, tourist, and tourism place. Although tourism can potentially be used as a new financial resource, by improving the economic situation of the local people, reducing the poverty and increasing the job creation, and a measure for the development of the regions, when a local community becomes a destination for tourism, the quality of life and value systems and customs of that place are also affected (Gnoth & Zins, 2013; Aquino, Lück, & Schänzel, 2018). The most significant effects of tourism are on the improvement of the quality of life, and eventually, the urban development, including economic growth and job creation, directly and indirectly, permanent and seasonal, in a different range of service and non-service occupations in the city, the increase in the per capita income, and improving the welfare level of the citizens, and increasing income of the service-business centers and units of the city, etc. The tourism's social effects are the tourist's familiarity with the culture and spiritual, artistic, and vernacular phenomena, introducing the culture of the host, and as a

result, creating more opportunities for the development and progress, and improving people's beliefs and faiths about their culture. The most significant physical effects of tourism in urban development are the development of the infrastructural structures of the city, the development, and renovation of the recreational spaces and place, and the revitalization and renovation of the historical places and monuments in the city (Lotfi, 2014, p. 133). Therefore, considering the complexity

and broadness of the tourism activities, its resulted effects have also integrated aspects that must be taken into account in the study of the tourism consequences. According to the broadness and diversity of the effects of the tourism development, many scholars classified the study and investigation of these effects based on the negative or positive consequences of the tourism in three environmental, sociocultural, and economic aspects as presented in Figure 1.

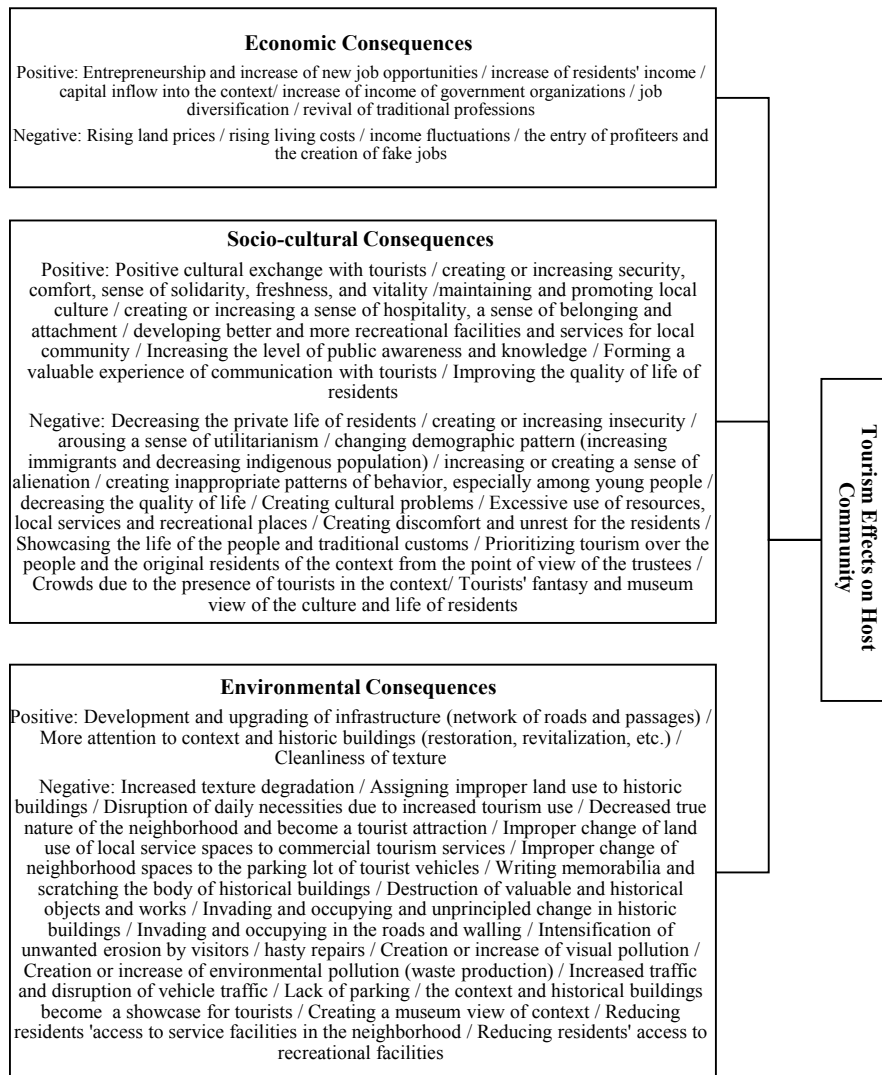

Fig. 1. The Consequences of Tourism on Host Community

(Orbasli, 2000; Chen & Chen, 2010; Andreck & Nyaupane, 2011 Kim, Uysal, & Sirgy, 2012; Gnoth & Zins, 2013; Aquino, Lück, & Schänzel, 2018)

2.5. Social Sustainability

Sustainability has different concepts that range from ecological purposes to various economic, social, and cultural activities. It was first defined on the global and national scales and then emphasized on the city and local communities (Mitlan & Satterthwaite, 1994). In other words, the protection of the natural sources that drawn the most attention in the 1970s

and 1980s was replaced with corrective and flexibles rules based on the economic efficiency in the 1980s and 1990s. From the 1990s onwards, the concept of sustainable development and sustainable communities were allocated a significant place. In this regard, in 2001, culture was considered an important part of the sustainability process.

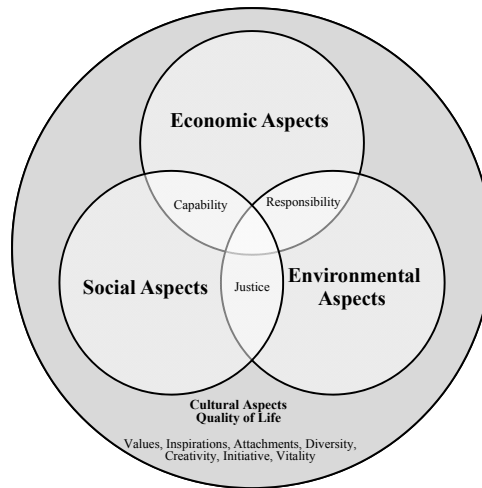

Fig. 2. The Four Bases of Sustainability
(Hawkes, 2001)

The integration of social relations in sustainability studies from both theoretical and practical perspectives has been consistently considered from a paradoxical point of view without agreeing on the definition of social sustainability, so it is difficult to achieve a comprehensive definition (Colantonio & Lane, 2007, p. 4). Social sustainability in the urban communities was associated with the quality of life and social welfare and is evaluated by the components, such as accessibility to the health care services, education, housing, security, income, and lack of deprivation (Bart, 2002, p. 9). However, in explaining social sustainability, Gates and Lee (2005) emphasized considering the fundamental needs, such as housing and income, and personal capacities, including various job opportunities and facilities, and recreational and cultural programs, and proper leisure with the minimum wage, the social capacities, such as identity, participation, and the places to hold the artistic and social activities (Gates & Lee, 2005). Colantonio's analyses (2008) indicated that social sustainability is a combination of the traditional principles, including the primary and fundamental needs, employment and education, social justice and

equality, and new concepts that are less to be measurable, such as identity, sense of place, happiness, welfare, and the quality of life (Colantonio, 2008). Larsen (2009) emphasized the need for social participation to understand social sustainability using the ideology that social participation is necessary for the successful implementation of social and environmental policies in sustainable urban development. Weingaertner and Moberg (2011) considered social sustainability as a set of indicators, such as access, social capital, health and welfare, social solidarity (subjective and objective), the equal distribution of income and employment, local participation, cultural heritage, education, housing, and the consistency of the society, relationship and movement, social justice (intra-generation and inter-generation), sense of place, and sense of belonging (Weingaertner & Moberg, 2011, p. 5). Murphy (2012) pointed out the four main bases of justice, participation, knowledge on sustainability, and social solidarity in his definitions of social sustainability (Murphy, 2012). Table 1 summarizes the key components of the definitions and various arguments regarding social sustainability.

Table 1. The Key Components of the Social Sustainability Definitions From the Perspective of Various Scholars

Key Components of Definitions	Indicators	Researchers
Good Quality of Life, Social Welfare, and Livelihood for Everyone.	<ul style="list-style-type: none"> - Paying Attention to the Fundamental Needs and Access to: - Health and Welfare - Education - Housing - Employment and Income - Open Space - Local Services - Security and Lack of Ddeprivation - Cultural Heritage - Communication and Movement (Pedestrian and Transportation) 	(Koning, 2001; Bryden, 2002; Polese & Stren, 2000; Gates & Lee, 2005; Thin, Lockhart, & Yaron, 2002; Weingaertner & Moberg, 2011; Murphy, 2012; Williams, 1996; Littig & Griessler, 2005; Shirazi & Keyvani, 2018)

Key Components of Definitions	Indicators	Researchers
Equality and Social Justice	<ul style="list-style-type: none"> - Fair Distribution of the Resources in the Society - Equal Distribution of the Development Opportunities in the Present and Future. - The Possibility of Fair Access to Employment, Housing, and Local Services. - Fair Distribution of Resources (Employment, Housing, and Local Services) - Equal Distribution of the Economic Resources, and Equal Rights of Economic Efficiency - Lack of Social Exclusion - Population Density and Services 	(Polese & Stren, 2000; Thin, Lockhart, & Yaron, 2002; Gates & Lee, 2005; Murphy, 2012; Koning, 2001; Littig & Griessler, 2005; Shirazi & Keyvani, 2018; Bramley, Dempsey, Power, & Brown, 2006)
Improving Social Solidarity of Society's Groups	<ul style="list-style-type: none"> - Social Solidarity - Social Networks - Improving Social Capital - Accepting Cultural Differences and Development of Social Tolerance - The Quality of Civil life, Legal Rights - Identity - Participation - The Stability of the Society - The Places of Holding Social and Art Activities 	(Polese & Stren, 2000; Thin, Lockhart, & Yaron, 2002; Murphy, 2012; Glasson & Wood, 2009; Gates & Lee, 2005; Murphy, 2012; Williams, 1996; Littig & Griessler, 2005; Shirazi & Keyvani, 2018)
Paying Attention to the Personal Capacities	<ul style="list-style-type: none"> - Various Job Opportunities, Recreational and Cultural Programs and Facilities, the Leisure Appropriate to the Cost 	(Gates & Lee, 2005)
Social Sustainability	<ul style="list-style-type: none"> - Livability - Stability and Security - The Interaction of the Neighborhoods and Social Networks - Participation of the People of Neighborhoods - The Sense of Belonging to the Place - Social Pride and Glory 	(Murphy, 2012; Williams, 1996; Shirazi & Keyvani, 2018; Bramley et al., 2006; Glasson & Wood, 2009)

According to the research background, the constituent main elements of social sustainability can be summarized as follows:

- Meeting main needs of human;
 - Overcoming the inabilities related to the lack of personal ability
 - The development of personal responsibility, including social responsibility and paying attention to the needs of the future generations.
 - Preserving and increasing the social capital to develop the trust, coordination, and required cooperation to create and support civil institutions.
 - Paying attention to the equal distribution of the development opportunities in the present and future.
 - Recognizing the differences of the societies and various cultures and development of the social tolerance, and
 - Empowering people to participate in the situation of the mutual agreement affecting the selection of the development plans and making decisions about them.
- Eventually, the purpose of social sustainability can be considered the improvement and life conditions and a process to the accessibility of the communities to the highest level of the quality of life.

3. RESEARCH METHOD

The current study was review research to develop a conceptual framework of the social sustainability of the residents of the community hosting tourism, which

was analyzed and challenged based on a different perspective using a positivists approach. The current research was conducted by a systematic review and meta-study¹ of the resources related to the research subject. In this approach, the required data were collected using the documentary method and regular re-read of the resources and deep study of them to for the systematic interpretation of the qualitative information. Eventually, the meta-synthesis method was used to compare, interpret, and combine the various models and frameworks presented in the social sustainability of the communities hosting tourism.

The meta-syntheses approach is a type of qualitative research that studies the information and findings extracted from other qualitative studies with a similar and related subject. As a result, the desired sample for meta-synthesis is selected from qualitative studies and based on their relationship with the research question (Lindgreen, Palmer, & Vanhamme, 2004, pp. 647-680).

4. RESEARCH FINDINGS

A successful and sustainable tourism destination depends on the support of the host community for tourism development. The scholars have mainly studied the factors related to the resident (the intrinsic factors) or the community (external factors) to understand the host's attitude about the tourism, which might influence their perceived effects and support from the tourism development (Thyne, Watkins, & Yoshida, 2017).

4.1. Social Sustainability of the Tourism Host Community

Considering that the meta-synthesis and qualitative approaches were used in the current research, the research data included the documents and theories in the research background. Accordingly, the codes that had subjective and conceptual relation with the keywords of the research were selected based on which the concepts and categories were formed. Then, the conceptual framework of the research was extracted. In this regard, some of the variables modified in the literature research were recognized as a significant criterion in measuring the social effects of tourism. In the current study, according to the meta-synthesis and coding of the previous studies, the categories were classified into 12 main groups, each of which had sub-categories as follows:

- A) external variables of residents
 - Economic dependence on tourism- employment or business in the tourism or related industry
 - The distance from the living place of the residents to the active tourism regions.
 - The contact level with the tourists.
 - Using facilities applied by the tourists.
 - Resident/tourist ratio
- B) Value variables of residents
 - Social attachment
 - Difference between the social and moral values of the local community and tourists
 - The various attitudes and orientations to tourists among various groups of the local people.
- C) Economic benefits
 - Job opportunities
 - Economic power and income of the local state
- D) The Social-recreational attractions
 - The possibility of purchasing by increasing the number and hours of using the shopping stores
 - Increasing the access to the entertainment and leisure opportunities
 - Increasing the opportunities to establish social relations
 - The inter-cultural interaction of the residents
- E) Congestion and crowd
 - Sharing the public spaces with tourists (such as parks and beaches)
 - Creating competition to have access to the parking lots
 - Increasing the noise
 - Crowd in the shopping and service centers
 - Traffic congestion
 - the ratio of the number of the permanent residents of the region to the number of the tourists and owners of the tourist houses.
- F) Social pride
 - Improving the social pride and glory of the local community
- G) Criminal behavior
 - The behavioral problems caused by alcohol and drug

- abuse of tourists
- Violent behaviors of the tourists with the local community
- Increasing gambling and depravity in tourism destination
- H) Environmental pollutions
 - Increase in trashes in tourism destination and reduction in the environmental aesthetics.
 - Violating the local wildlife habitats
 - Damaging the nature and environment
- M) Appearance effect
 - The image of the city according to others' opinion (except for residents)
 - Improving the mental image of the destination around the world through advertising by tourists
- N) Increase in prices
 - Increase in the total living costs, price of the goods and services in tourism destination.
 - Increase in the property and real estate's value to offer tourism services
 - Increase in the rent price and living costs of the local community
 - Increase in the prices and creating issues for the retired people of the local community with the fixed income
- O) New infrastructures
 - Increasing the urban development level
 - Constructing new stores and restaurants
 - Determining a criterion to maintain the public facilities, such as beaches, parks, and roads.
 - Public transportation
- P) Identity of the city or region
 - Changing the appearance of the area that may not be accepted by the local community.
 - Changing the architectural style in the region might not be compatible with the current styles and cultural heritage.
 - Changing the identity of the tourism region.

In the last step of analyzing the qualitative data, the categories adjusted to develop a primary theoretical framework were combined. In this case, two components of residents' attitude towards the tourism (in the categories of residents' features and the relationships between the host community and tourists) and the quality of life of the host community (in the categories of the features of the tourism destination and the tourism effects on the host community) were extracted as the influential factors on the formation of the host community's perception of tourism development in the destination that realize the social justice of the residents of the host communities along with the welfare indicators of the society, personal flourishing, participation and solidarity, identity and sense of belonging, security, equality, and justice. Figure 3 presents the conceptual framework of the social sustainability of the residents of the community hosting tourism and its main and secondary categories.

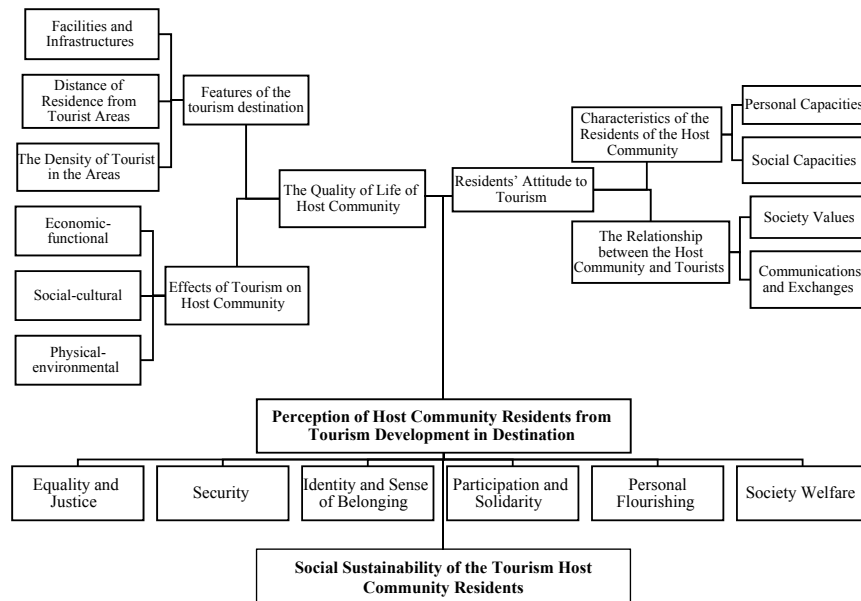

Fig. 3. Social Sustainability Conceptual Framework of the Tourism Host Community Residents

5. CONCLUSION

By systematic and comprehensive review of the available resources about the definitions, aspects, and contexts of forming the social sustainability of the residents of the tourism host community, the weaknesses and strengths of these definitions, and the significant differences and commonalities among them in the process of the meta-synthesis and coding the data, the conceptual framework of this phenomenon was presented. According to the research findings presented in the conceptual framework, the characteristics of the residents of the host community (in the sub-category of the personal capacities and social capacities) and the relationship between the host community and the tourists (in the sub-categories of the society values, communications, and exchanges) form the influential categories on the formation of the residents' attitude towards tourism phenomenon. The characteristics of the tourism designation (in the sub-categories of the facilities and infrastructures, the distance from the residence to the touristic regions, and the density of the tourist in the destination) and the effects of tourism on the host community (in the sub-categories of the functional-economic, sociocultural, and environmental-physical consequences), determine the categories related to the quality of life of the residents of the tourism host community. The perception of the residents of the host community of tourism development in the destination results from the combination of these components.

According to the research findings, a considerable part of the variables of the social sustainability of the tourism host communities was focused on the residents' characteristics and included the personal features of the residents, such as age, gender, income, or the relationship with the residents of the region

and tourists. Except for the obvious demographical variables, other variables can also affect the residents' perception of the social effects of tourism. Also, some studies emphasized the determining role of the specific values, such as attachment to the values and traditions of the community, in the effectiveness in the residents' perception of tourism.

Accordingly, the influential variables on the residents' perception of tourism were classified. For instance, the economic dependence on tourism affects the perceptions so that the involved residents in tourism generally have more desirable attitudes to tourism than those who are not involved. Also, the effect of distance from the tourism activity has different results so that some residents enjoy the dynamicity resulted from the tourism while the others are unhappy due to the noise and traffic caused by tourism. Furthermore, by investigating the contact of the residents with the tourists, different results were obtained so that the residents' attitude towards using the facilities of residents by tourists is generally negative. The other influential elements on residents' perception of the social effects of tourism were focused on the features of the destination, such as being seasonal. The result obtained from the peak and decline of the tourists indicates that when the tourism is at the annual peak, some residents feel that they are strangers in their community. The ratio of the number of tourists to the residents in the peak time of the tourism and when a great number of tourists use local sources and create extreme population lead to the dissatisfaction and discomfort of the host community with the tourists. The variables of the distance of the residents from the tourism activities, using facilities by the residents and tourists, the contact level with the tourists, and the ratio of the tourists to the residents are all mentioned

for the effectiveness of the tourism on the residents' perceptions in the societies. Since the human's perception are affected by his/her relationships with other humans, and human's understanding of the surrounding phenomena is based on the common interpretations, the context of its emergence and realization is the living world, the world that makes it possible for the humans to form their relations, actions and reactions, therefore, the nature and meaning of the phenomena are raised based on the collective census of the commonalities and interactions between the minds. What determines the final behavior of the person is not only the environment as its physical concept. Although the environment provides the context for the emergence or renewal of the behaviors, it is not the final determinant of the behavior of the person and society. The behavior of the individual and society is formed by the interaction with others and the environment, and in a good process, the environment can provide the context so that the individual has the best form of the sense of belonging to the place and the social sustainability is improved wherein. Since the individuals' perception and understanding cannot exist separately from the sociocultural context in which they live, the context

and background are important in qualitative research. Therefore, besides the individual and social features of the residents, the values governing the host community and their relationship with the tourists as well as the features of the destinations and various aspects of the tourism effects were also considered to study the host community's perception of the tourism along with the social sustainability indicators (i.e., welfare of the society, personal flourishing, participation and solidarity, identity and sense of belonging, security, equality, and justice) to achieve a conceptual framework of the social sustainability of the residents of the host community in tourism destinations. Understanding the host communities' perception of the tourism effects provides an important measure to manage in the context of the tourism spaces, which can direct the tourism planning to preserve and improve the sustainability of the touristic communities and prevent its decline and destruction. Hence, considering the categories and sub-categories presented in the conceptual framework of the research in the management and planning of tourism development is necessary to achieve the social sustainability of the host communities in tourism destinations.

END NOTE

1. Meta study is one of the methods used to study and analyze the previous research. The meta-study addresses the deep analysis of the research works in a specific area. If the research is conducted qualitatively and studies the concepts and results used in the previous studies using common coding method in the qualitative studies, such as a theory extracted from the data, it will be called meta-synthesis (Naghizadeh, Elahia, Manteghi, & Ghazinoori, 2015, p. 31).

REFERENCES

- Akkawi, M. (2010). Resident Attitudes towards Tourism Development in Conservative Cultures: The Case of Qatar. A thesis presented to the University of Waterloo, Ontario, Canada.
- Andereck, K.L., & Nyaupane, G.P. (2011). Exploring the Nature of Tourism and Quality of Life: Perceptions among Residents. *Journal of Travel Research*, 50, 248-260. DOI:10.1177/0047287510362918
- Andereck, K.L., & Vogt, C.A. (2000). The Relationship between Residents' Attitudes toward Tourism and Tourism Development Options. *Journal of Travel Research*, 39(1), 27-36. DOI:10.1177/004728750003900104
- Andriotis, K., & Voughan, R.D. (2003). Urban Residents' Attitudes toward Tourism Development: The Case of Crete. *Journal of Travel Research*, 42(2), 172-185. <https://doi.org/10.1177/0047287503257488>
- Ap, J. (1992) Residents' Perceptions of Tourism Impact. *Annals of Tourism Research* 19, 665-690.
- Aquino, R.S., Lück, L., & Schänzel, H.A. (2018). A Conceptual Framework of Tourism Social Entrepreneurship for Sustainable Community Development. *Journal of Hospitality and Tourism Management*, (37), 23-32. <https://doi.org/10.1016/j.jhtm.2018.09.001>
- Biart, M. (2002). "Social Sustainability as Part of the Social Agenda of the European Community." *Soziale Nachhaltigkeit: Von der Umweltpolitik zur Nachhaltigkeit: 5-10.*
- Boyd, S.W., & Singh, S. (2003). Destination Communities: Structures, Resources and Types, in *Tourism in Destination Communities* (eds) Singh, S. Timothy, D.J. and Dowling R.K: 32-41, CAB International.
- Bramley, G.N., Dempsey, N., Power, S., & Brown, C. (2006). What is Social Sustainability" and How do our Existing Urban Forms Perform in Nurturing it.
- Bryden, J. (2002). Rural Development Indicators and Diversity in the European Union. In Conference on "Measuring Rural Diversity". Washington, DC. <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download>
- Chen, C., & Chen, F. (2010). Experience Quality, Perceived Value, Satisfaction and Behavioral Intentions for Heritage Tourists. *Tourism Management*, 31(1), 29-35. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2009.02.008>
- Chiappaa, G.D., Romerob, C.L., & Gallarza, M. (2018). Host Community Perceptions of Cruise Tourism in a Homeport: A Cluster Analysis. *Journal of Destination Marketing & Management*, 7, 170-181. <https://doi.org/10.1016/j.jdmm.2016.08.011>
- Colantonio, A. (2008). Social Sustainability: Linking Research to Policy and Practice. Working paper, Oxford Institute for Sustainable Development, Oxford Brookes University.
- Colantonio, A., & Lane, G. (2007). "Measuring Social Sustainability: Best Practice From Urban Renewal in the EU." *Renewal July Development*, 8(1), 65-79.
- Figini, P., Castellani, M., & Vici, L. (2007). Estimating Tourist Externalities on Residents: A Choice Modelling Approach to the Case of Rimini. Social Science Research Network Electronic Paper Collection: <http://ssrn.com/abstract=999927>
- Gates, R., & Lee, M. (2005). Definition of Social Sustainability. Director of Social Planning, in Consultation with the Manager of the Sustainability Group: Policy Report and Social Development to Vancouver City Council, 1-6.
- Glasson, J., & Wood, G. (2009). Urban Regeneration and Impact Assessment for Social Sustainability." *Impact Assessment and Project Appraisal*, 11(4), 283. <https://doi.org/10.3152/146155109X480358>
- Gnath, J., & Zins, A.H. (2013). Developing a Tourism Cultural Contact Scale. *Journal of Business Research*, 66 (6), 738-744. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2011.09.012>
- Gursoy, D., & Rutherford, D. (2004). Host Attitudes toward Tourism: An Improved Structural Model. *Annals of Tourism Research*, 31 (3), 495-516. <https://doi.org/10.1016/j.annals.2003.08.008>
- Gursoy, D., Jurowski, C., & Uysal, M. (2002). Resident Attitudes- A Structural Modelling Approach. *Annals of Tourism Research*, 29(1), 79-105. https://www.researchgate.net/publication/223063912_Resident_Attitudes-A_Structural_Modelling_Approach
- Hanrahan, J. (2008). Host Communities' Participation in Planning for Sustainable Tourism in Ireland. Ph.D. Thesis, Institute of Technology Sligo.
- Hawkes, J. (2001). The Fourth Pillar of Sustainability, Australia: Cultural Development Network. www.theHumanities.com
- Hsu, Ch., Chen, M., & Yang, Sh. (2019). Residents' Attitudes toward Support for Island Sustainable Tourism. *Sustainability*, 11, 5051. DOI:10.3390/su11185051
- Isaksson, R., & Garvare, R. (2003). Measuring Sustainable Development Using Process Models. *Managerial Auditing Journal*, 18(8), 649-656. <https://www.emerald.com/insight/content/doi/10.1108/02686900310495142/full/html>
- Kandel, W.A., & Brown, D.L. (2006). *Population Change and Rural Society*. Nederland: Springer.

- Kazemi, M. (2006). *Tourism Management*. Organization for the Study and Compilation of University Humanities Books, Tehran, Iran.
- Kim, K., Uysal, M., & Sirgy, M.J. (2012). How does Tourism in a Community Impact the Quality of Life of Community Residents? *Tourism Management*, 1-14. <https://doi.org/10.1016/j.tourman.2012.09.005>
- Koning, J. (2001). *Social Sustainability in a Globalizing World: Context, Theory and Methodology*.
- Lindgreen, A., Palmer, R., & Vanhamme, J. (2004). "Contemporary Marketing Practice: Theoretical Propositions and Practical Implications". *Marketing Intelligence and Planning*, (22) 6, 673-692. (ISSN 0263-4503). [DOI:10.1108/02634500410559051](https://doi.org/10.1108/02634500410559051)
- Littig, B., & Griesler, E. (2005). Social sustainability: a catchword between political pragmatism and social theory. *International Journal of Sustainable Development*, 8(1/2), 65-79. [DOI: 10.1504/IJSD.2005.007375](https://doi.org/10.1504/IJSD.2005.007375)
- Lotfi, S. (2014). Investigating The Impacts of Commercial Tourism on City (Case Study: Javanrood, Kermanshah). *Journal of Tourism Planning and Development*, 3 (9), 131- 151. http://tourismpd.journals.umz.ac.ir/article_720.html?lang=en
- Mason, J. (2003). *Qualitative Researching*. London: Sage Publications Ltd.
- Mathew, P.V., & Sreejesh, S. (2017). Impact of Responsible Tourism on Destination Sustainability and Quality of Life of Community in Tourism Destinations. *Journal of Hospitality and Tourism Management*, (31), 83-89. <https://doi.org/10.1016/j.jhtm.2016.10.001>
- Mc Gehee, N.G., & Andereck, K. (2004). Factors Predicting Rural Residents' Support of Tourism. *Journal of Travel Research*, 43(2), 131-140. <https://doi.org/10.1177/0047287504268234>
- Mccool, S.F., & Moisey, R.N. (2001). *Stock Image Tourism, Recreation and Sustainability: Linking Culture and the Environment*. CABI Publishing.
- McDougall, G.H.G., & Munro, H. (1987). *Scaling and Attitude Measurement in Tourism and Travel Research*. Travel, Tourism, and Hospitality Research. A Handbook for Managers and Researchers.
- Mitlan, D., & Satterthwaite, D. (1994). *Cities and Sustainable Development: Background Paper for Global Forum '94*. London: International Institute for Environment and Development.
- Murphy, K. (2012). *The Social Pillar of Sustainable Development: A Literature Review and Framework for Policy Analysis*. Sustainability: Science, Practice and Policy 8.
- Murphy, P., & Murphy, A. (2004). *Strategic Management for Tourism Communities*, Aspects of Tourism: 16, Channel View Publications.
- Naghizadeha, R., Elahia, Sh., Manteghi, M., & Ghazinoory, S. (2015). Meta-synthesis of the Regional Innovation Models: A Review from 1990-2013. *Innovation Management Journal*, 3 (4), 25-56. http://www.nowavari.ir/article_14737.html?lang=en
- Orbasli, A. (2000). *Tourists in Historic Towns*. Urban Conservation and Heritage Management, London.
- Page, S.J., & Dowling, R.K. (2003) *Ecotourism*. Harlow: Prentice Hall.
- Perdue, R., Long, P., & Allen, L. (1990) Resident Support for Tourism Development. *Annals of Tourism Research* 17, 586-599. [https://doi.org/10.1016/0160-7383\(90\)90029-Q](https://doi.org/10.1016/0160-7383(90)90029-Q)
- Polese, M., & Stren, R. (2000). "The Social Sustainability of Cities: Diversity and the Management of Change", University of Toronto Press, Toronto.
- Rasoolimanesh, S.M., & Jaafar, M. (2016). Sustainable Tourism Development and Residents' Perceptions in World Heritage Site destinations. *Asia Pacific Journal of Tourism Research*, 22, 34-48. [DOI:10.1080/10941665.2016.1175491](https://doi.org/10.1080/10941665.2016.1175491)
- Rasoolimanesh, S.M., Roldán, J., Jaafar, M., & Ramayah, T. (2016). Factors Influencing Residents' Perceptions toward Tourism Development: Differences across Rural and Urban World Heritage Sites. *Journal of Travel Research*. <https://doi.org/10.1177/0047287516662354>
- Reisinger, Y., & Turner, L.W. (2003). *Cross-cultural Behaviour in Tourism: Concepts and Analysis*. Oxford: Butterworth-Heinemann.
- Shirazi, M.R., & Keivani, R. (2018). The Triad of Social Sustainability: Defining and Measuring Social Sustainability of Urban Neighbourhoods. *Urban Research & Practice*, 11. <https://doi.org/10.1080/17535069.2018.1469039>
- Thin, N., Lockhart, C., & Yaron, G. (2002). *Conceptualising Socially Sustainable Development*. Paper prepared for DFID and the World Bank, DFID. Mimeo.
- Thyne, M., Watkins, L., & Yoshida, M. (2017). Resident Perceptions of Tourism: The Role of Social Distance. *Journal of Travel Research*, 20, 256-266. <https://doi.org/10.1002/jtr.2179>
- Weingaertner, C., & Moberg, Å. (2011). *Exploring Social Sustainability: Learning from Perspectives on Urban Development and Companies and Products*. Sustainable Development.

- Williams, A.M. (1996). Mass Tourism and International Tour Companies. In: M. Barke, J. Towner, & M. T. Newton (Eds.), *Tourism in Spain: Critical issues*. Wallingford: CAB International.
- Yeager, E.P., Boley, B.B., Woosnam, K.M., & Green, G.T. (2019). Modeling Residents' Attitudes toward Short-term Vacation Rentals. *Journal of Travel Research*, first published online: September 30. <https://doi.org/10.1177/0047287519870255>
- Zhuang, X., Yao, Y., & Li, J. (2019). Sociocultural Impacts of Tourism on Residents of World Cultural Heritage Sites in China. *Sustainability*, 11, 840. [DOI:10.3390/su11030840](https://doi.org/10.3390/su11030840)

HOW TO CITE THIS ARTICLE

Azimi, SH., & Partovi, P. (2021). Developing Social Sustainability Conceptual Framework of the Tourism Host Community Residents. *Armanshahr Architecture & Urban Development Journal*. 14(34), 191-203.

DOI: 10.22034/AAUD.2019.203488.2005

URL: http://www.armanshahrjournal.com/article_131933.html

COPYRIGHTS

Copyright for this article is retained by the author(s), with publication rights granted to the Armanshahr Architecture & Urban Development Journal. This is an open-access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution License.

<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

